

DRAUGAS

LITHUANIAN WORLD-WIDE NEWS

ANTRADIENIS – TUESDAY, FEBRUARY – VASARIO 23, 2016 • Vol. CVII Nr. 22 Kaina 1 dol.

PERIODICALS

NEWSPAPER – DO NOT DELAY – Date Mailed 02-22-2016

ŠIAME NUMERYJE:

Pažintis su lietuvaite
someljė – 6 psl.

Prancūzė pašaukimą atrado
Lietuvoje – 8 psl.

DRAUGAS
Mano laikraštis
nuolatinis,
patikimas,
mus rišantis.

O tai buvo, tai nutiko!

„Meškiuką Rudnosiuką“ vaikai skaito iš kartos į kartą.

Vasario 7 d. Los Angeles, B. Brazdžionio Išeivijos menininkų kiemelyje, vaikučiai pabiručiai susitiko su „Meškiuku Rudnosiuku“, kuris pakvietė paminėti savo autoriaus Vytės Nemunėlio 109-ąsias gimimo metines.

Just Milli’n Around” teatro aktorė ir režisierė Justina Brazdžionis vaikučiams skaitė eiliuotą pasaką apie meškinų šeimyną. Jai talkino teatro aktoriai Veronika (Rudnosienė) ir Amandas (Rudnosis) Ragauskai. Kartu su jais skaityme dalyvavo ir aštuonmetis scenos debutantas Povilas Gaidys (Rudnosiukas).

Klausytojai, patogiai įsitaisę ant pievelėje patiestų pledų, susikaupe klausėsi, o jų noseles kuteno viliojantis „Rudnosiuko“ blynų, kuriuos kepė „CosmoGru Foundation“ (Agnė ir Ignas Grumšliai), kvapas. Vėliau blynus pagardinę medumi, jie vaišino šventės dalyvius. Privalgę gardžių blynų visi norintys galėjo atsigaivinti naujos, lietuvių įkurtos kompanijos „Enjoyer“ pagamintais ledais. O kur dar „Rudnosiuko“ tortas, kurį šventei kepė Jūratė Jakeliūnienė. – 5 psl.

Rengėjų nuotraukos

Rūta Šepetys Čikagos lituanistinėje mokykloje

Užgavėnininkai kartu su Rūta Šepetys (paskutinėje eilėje v.), LR generaliniu konsulu Marijumi Gudynu ir mokyklos direktore Laima Apanavičiene (antroje eilėje, pirma iš d.).

Knygos „Salt to the Sea“ pristatymas

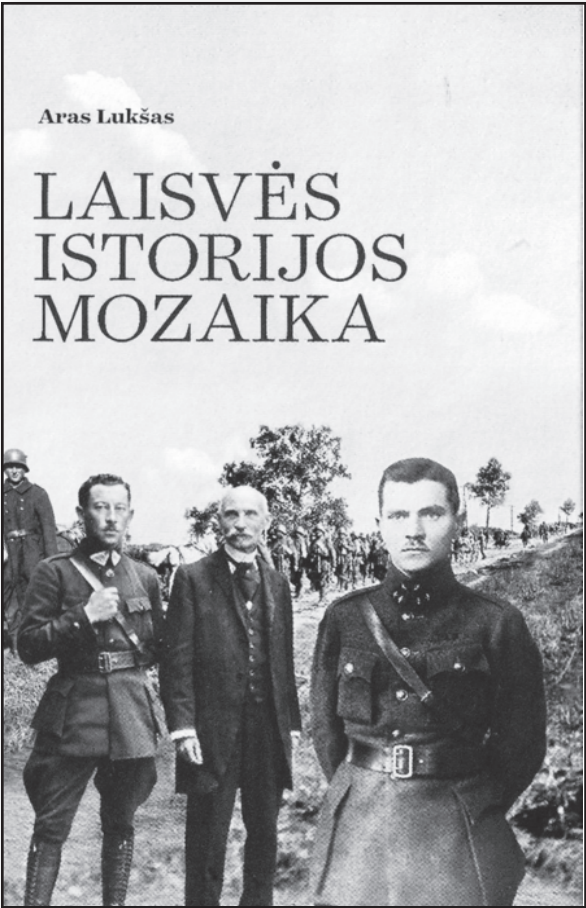
RITA RAŠYMIENĖ

Šeštadienį, vasario 6 d., rašytoja Rūta Šepetys lankėsi Čikagos lituanistinėje mokykloje (ČLM), kur vyko jos naujosios knygos „Salt to the Sea“ pristatymas. Dar knygos pristatymui neprasidėjus, ilgos eilės būsimų skaitytojų skubėjo knygą pirkti ir kantriai laukė, kad ra-

šytoja pasirašytų. Susitikime dalyvavo ne tik mokiniai ir mokytojai, bet taip pat ir daug tėvelių ir svečių. Tarp svečių buvo rašytoja Stasė Petersonienė ir jos dukra Daiva. Lietuvių rašytojų draugijos vardu S. Petersonienė įteikė Rūtai Šepetys premiją ir apdovanojimą, o jos duktė Daiva – gėlių puokštę. Mokyklos direktorė Laima Apanavičienė ir mokytojas Arvydas Bagdonas užrišo Rūtai Šepetys ČLM juostą. LR generalinis konsulas Marijus Gudynas visus supažindino su žymiąja rašytoja. – 5 psl.

Pripažinęs savo silpnumą, žmogus tampa stiprus – Honoré de Balzac

Vingiuotas Lietuvos sugrižimo į Europą kelias

Naujoji knyga primena daug įdomių faktų iš Lietuvos istorijos.

A. Lukšas seniai domisi istorinėmis temomis.

ALGIS VAŠKEVIČIUS

Pasitinkant Lietuvos Nepriklausomybės dieną, įvairiuose šalies miestuose pristatoma nauja ir labai įdomi žurnalisto Aro Lukšo knyga „Laisvės istorijos mozaika“. Tai „Lietuvos žinių“ dienraštyje spausdintų šio žurnalisto intriguojančių straipsnių rinktinė, kuri atskleidžia ir mažiau žinomas Lietuvos valstybės istorijos akimirkas nuo 1918 iki 1934 metų.

Jaudinantis buvo A. Lukšo sugrižimas į Marijampolę po daug metų ir susitikimas su skaitytojais – mat Sūduvos sostinėje jis gimė ir praleido pirmuosius trejus vaikystės metus, čia veikusiame dramos teatre vyriausiuoju dailininku dirbo jo tėvas Romualdas Lukšas, šiame teatre vaidino jo motina, Marijampolėje mokslus baigė ir jo brolis žinomas kino režisierius Gytis Lukšas. Iš tų laikų išlikę nedaug prisiminimų, nes Maskvos nurodymu praėjusio amžiaus septintojo dešimtmečio pradžioje Marijampolės dramos teatras buvo uždarytas, ir šeima išsikraustė į Kauną.

Sovietmečiu apie Lietuvos istorijos tikruosius faktus sužinoti nebuvo lengva, o būsimajam žurnalistui įkvėpimu tapo jo senelio garažas, kur jis rasdavo įdomiausių daiktų – muilo etikečių su Kipro Petrausko vardu, prieškaryje leistų knygų, „Kario“, „Romuvos“ žurnalų komplektų, senų plokštelių. „Tai man buvo vienintelis kelias sužinoti apie tą dešimtmečius prarastą valstybę, nes kitų šaltinių tiesiog nebuvo, o labai plonoje Lietuvos TSR istorijos knygelėje tiesos rasti buvo ne labai įmanoma“, – prisiminė A. Lukšas.

Prasidėjus Atgimimui, jis dirbo žurnalistinį darbą, daug metų vedė Lietuvos radijo žinių laidas, dirbo naujienų agentūrose, tačiau tas Nepriklausomos Lietuvos laikotarpis tarp dviejų karų, užtrukęs 22-ejus metus, jį visada labai domino. „Maždaug 2004 metais, kai atkurta valstybė jau gyvavo ilgiau nei tada, kai buvome NATO, Europos Sąjungos nariai, gyvenimas tarsi pasidarė paprastas, atėjo laikas kurti ir gyventi, o man norėjosi lyginti, ieškoti paralelių tarp tų dviejų itin svarbių isto-

rinių datų – Vasario 16-osios ir Kovo 11-osios, pasigilinti, kokiomis vertybėmis žmonės gyveno tada, beveik prieš šimtą metų ir dabar“, – pasakojo jis.

2008 metų pabaigoje „Lietuvos žinioms“, kuris yra seniausias legalus lietuviškas dienraštis, leidžiamas nuo 1909 metų, kas savaitę jis pasisiūlė parašyti po straipsnį apie įdomiausius Lietuvos istorijos minėto laikotarpio momentus. Nuo tada kiekvieną penktadienį tokie rašiniai šiame laikraštyje ir spausdinami, tad jų dabar jau susikaupe keli šimtai, o maždaug prieš dvejus metus kilo mintis pačius įdomiausius sudėti į naująją knygą „Laisvės istorijos mozaika“, nes ne vienas skaitytojas autoriui buvo sakęs, kad skaito tuos straipsnius, išsikerpa į deda į segtuvus.

Knygoje yra penki skyriai, apimantys svarbiausius valstybės istorijos etapus nuo pat 1918-ųjų iki 1934 metų. Klausiamas, kodėl leidinys nepima laikotarpio iki 1940-ųjų ir okupacijos pradžios, autorius paaiškino, kad būtent po 1934-ųjų gyvenimas Lietuvoje stabilizavosi, valstybė buvo sukurta ir tvirtėjo, istoriškai lyg ir nieko labai įdomaus jau nevyko.

Knyga itin įdomi todėl, kad joje pateikta svarbiausių Lietuvos įvykių nuo 1918 iki 1934 m. apžvalga bei jų priežastys, kurios ne visada platesnei visuomenei yra žinomos ir aiškios, bet jos labai svarbios, norint suvokti valstybės raidą. A. Lukšas turėjo galimybės pasinaudoti Lietuvos ypatingojo ir kitų archyvų dokumentais, to meto Europos leidinių publikacijomis, taip pat įvykių liudytojų atsiminimais.

Knygos pradžioje prisimenama 1918 m. Vasario 16-oji, taip pat Lietuvos Tarybos sprendimas kviešti karūnuotis Vurtembergo hercogą, nemažai rašoma apie labai svarbų Mažosios Lietuvos veikėjų paskelbtą Tilžės aktą, 1918 metų lapkritį įtvirtinusi Rytprūsių prijungimą prie Nepriklausomos Lietuvos valstybės. Daugelis jau yra pamiršę, o jaunesnioji karta nieko nežino apie Vilniuje siautėjusių bolševikų bandymus 1919 metais sujungti Lietuvą su Baltarusijos sovietų socialistine respublika ir įkurti pseudovalstybę, žinomą *Litbela* vardu ir gyvavusią vos pusmetį.

Detaliai aprašomas ir kelias nuo Nepriklau-

Marijampoliečiai susidomėję klausėsi savo žemiečio.

A. Vaškevičiaus nuotraukos

DRAUGAS

(USPS-161000)

THE LITHUANIAN WORLD-WIDE NEWSPAPER

Published on Tuesday, Thursday and Saturday
except legal Holidays, Jan. 2nd, and Dec. 26th by
the Lithuanian Catholic Press Society,
4545 W. 63rd Str., Chicago, IL 60629-5532.

Tel.: 773-585-9500. Fax.: 773-585-8284

Periodical class postage paid at Chicago, IL
and additional mailing offices.
Subscription Rates: \$150.00.

GARBĖS PRENUMERATA \$250.00

JAV – metams \$150.00 • 1/2 metų \$80.00 • 3 mėn. \$57.00

Pirma klase: kasdien – \$340.00 • visos savaitės \$240.00

Kanadoje (USD): – metams \$390.00 • 1/2 metų \$210.00 • 3 mėn. \$110.00

Užsakant į Lietuvą ir kitas užsienio šalis oro paštu – metams \$615.00 • 1/2 metų \$315.00

Į Lietuvą reguliariu paštu – metams \$120.00 • 1/2 metų \$66.00

TIK ŠEŠTADIENIO LAIDA

JAV – metams \$95.00 • 1/2 metų \$70.00 • 3 mėn. \$48.00

Kanadoje (USD) – metams \$150.00 • 1/2 metų \$120.00 • 3 mėn. \$75.00

Užsakant į Lietuvą ir kitas užsienio šalis: oro paštu – metams \$220.00 • 1/2 metų \$120.00

Į Lietuvą reguliariu paštu – metams \$70.00

Mąžindami pašto išlaidas, pakvitavimų už prenumeratą nesiuočiame.

„Draugo“ prenumerata yra mokama iš anksto.

Administracija dirba kasdien, nuo 8:30 iki 4:30, šeštadieniais nedirba.

Redakcija dirba kasdien, nuo 7:00 iki 3:00, šeštadieniais nedirba.

Vyriausioji redaktorė –

Ramunė Lapas

vyr.redaktore@gmail.com

Kultūrinio šeštadienio priedo redaktorė –

Renata Šerelytė

rainbow.vilnius@gmail.com

Redakcija už skelbimų turinį ir kalbą neatsako. Skelbimų kainos atsiunčiamos gavus prašymą, ką nors skelbti. Redakcija straipsnius taiso savo nuožiūra. Nenaudotų straipsnių nesaugoja. Siunčiant prašome pasilikti kopiją.

Administracijos el. paštas:

skelbimai@draugas.org

administracija@draugas.org

Ką tik žiniasklaida išmetė naują triukšmingą žinią su komentaru: to dar nebuvo! Tremtyje gimęs dabartinis krašto apsaugos ministras Juozas Olekas atsisakė skirti Patrioto premiją filosofei dr. Nerijai Putinaitei už knygą apie sovietinę Lietuvą, nors tokį sprendimą buvo priėmusi ekspertų komisija ir jau paskelbusi pati Krašto apsaugos ministerija (KAM).

Prieš kelias dienas KAM ir Lietuvos leidėjų asociacija (LLA) už pilietiškiausias bei patriotiškiausias 2015 m. išleistas knygas skyrė tris 1 500 eu premijas (varžėsi 42 knygos): už gyvą urbanistinę istoriją premija skirta autorių leidybiniam kolektyvui už Lietuvos miestų architektūros gidų leidybos projektą ir knygą „Kaunas 1918–2015. Architektūros gidas“; Kristinai Gudonytei – už knygą vaikams ir jaunimui „Jie grįžta per pilnatį“; Nerija Putinaitė apdovano-ta už gaivų oro gūsį į sovietmetį – įvertinta jos knyga „Nugenėta pušis. Ateizmas kaip asmeninis apsisprendimas tarybų Lietuvoje“. Laureatai turėjo būti pasveikinti Vilniaus knygų mugėje vasario 25 d. Pranešime žiniasklaidai skelbta, kad apdovanojimus autoriams ir leidėjams įteiks pats Juozas Olekas ir LLA prezidentas Remigijus Jokubauskas. Po kelių dienų ministras „susivokė“, ir N. Putinaitės pavardė dingo iš oficialaus pranešimo žiniasklaidai.

Tokio atsitikimo dar nėra buvę (premija skiriama šeštą kartą). Komisijos pirmininkas poetas Antanas Gailius atsisako dalyvauti apdovanojimų iškilmėje.

Nerija Putinaitė – jauna filosofė, vertėja, Vilniaus universiteto Tarptautinių santykių ir politikos mokslų instituto dėstytoja, praėjusią kadenciją buvo ministro Gintaro Steponavičiaus komandoje – švietimo ir mokslo viceministrė (nors vargu ar ji yra partijos – Liberalų sąjūdis narė, nes girdėti, kad ji yra Katalikų mokslo akademijos narė), buvusi Prezidento Valdo Adamkaus patarėja švietimo klausimais. Šiaip drąsi moteriškė, Vilniaus universitete baigusi filosofijos studijas, stažavo Marburgo, Greifswaldo, Tiubingeno (Vokietija) ir Poitiers (Prancūzija) universitetuose ir būdama viceministrė susikaudavo su universitetų administracijomis, kurias ji laikė stabarėjusiomis citadelėmis.

Knyga „Nugenėta pušis. Ateizmas kaip asmeninis apsisprendimas tarybų Lietuvoje“ taip pat drą-

Nutikimai genint sovietines pušis

AUDRONĖ V. ŠKIUDAITĖ

si (kol kas nedaug ją kas skaitė, sprendžiame tik iš skaičiusiųjų komentarų, bet, kaip juokauja interneto „troliai“, dabar paskaitys, nes ministras J. Olekas jai padarė didelę reklamą). Pati autorė spėlioja, kad tai atsakas į jos pasisakymus apie tokius asmenis kaip Justinas Marcinkevičius (nors knygoje apie jį esą rašoma nedaug). Knygoje filosofė svarsto apie sovietinėje Lietuvoje vykdytą ateizavimą ir remiasi tikra medžiaga, viešais ideologiniais propagandiniais tekstais, laikraščių straipsniais. Knygoje tiriami buvusių kunigų – Jono Ragauskos, Adomo Šerno, Vytauto Starkaus vieši pareiškimai jiems atsisakant tikėjimo. Primenama ir poeto J. Marcinkevičiaus laikysena sovietmečiu.

„Aš kaltinu visus, visus, visus, išmokiusius lietuvių nuolankumo. Pirmoj eilėj aš kaltinu bažnyčią, nes ji išmokė žmogų atsiklaupyti. O atsiklaupus galima tik mirti, bet ne kovoti“... tarp kitko, čia iš tautos dainiaus repertuaro...

Knygos autorė sako, kad ministro J. Oleko sprendimas jai primena tarybinius metus, kai kažkas būdavo ideologiškai netinkamas ir kad kaip tik pasitvirtina jos spėjimai, jog sovietinis nomenklatūrinis šleifas vis dar likęs žmonių galvose ir išlen-da būtent tokiose situacijose. Filosofė didžiuojasi komisijos įvertinimu, nes Patriotų premiją laiko prestižine. Jai to ir užtenka, o politinis sprendimas nėra svarbus.

Konkurso vertinimo komisiją sudarė literatūros ekspertai Antanas Gailius, Inga Mitunevičiūtė, Jūratė Čerškutė, Rimantas Kmita, Loreta Žvironaitė-Ūdrienė, buvo ir pačios Krašto apsaugos ministerijos atstovų – Viešųjų ryšių departamento direktorė Rūta Apeikytė ir Gynybos politikos bei planavimo departamento direktorė Giedrė Statkevičiūtė.

Kas mums, žmonėms iš gatvės, belieka – tik apgailestauti, nes pakeisti nieko negalime. Ir džiaugtis, kad dar galime svarstyti – kodėl taip atsitinka.

Jeigu tokie procesai gilės, gal ateis laikas, kada garsiai galvoti nebebus galima. Kai kas dar prisimename tokius laikus, bet per tuos 26 nepriklausomybės metus bandėme atsikratyti susikaustymo, išdrąsėjome, pakritikuojame netgi šventuosius sovietinius apaštalus ir sovietinio dvaro dainius...

Nors tramdau save, kad tokių mizernų kairiųjų žygių nereikėtų labai sureikšminti, bet turiu pasakyti, kad

Juozas Olekas man niekada nekėlė pasitikėjimo, nors jis ir tremtinys, gimęs Bolšoj Ungut, Krasnojarsko krašte, Sibire. Galėčiau suprasti, kad jis nuo 1989 m. tapo Lietuvos socialdemokratų partijos, kuri vėliau susijungė su komunistinio šleifo norinčia atsikratyti LDDP – Lietuvos demoktarine darbo partija – nariu. Ir tarp tremtinių, net ir tarp politinių kalinių buvo kairiųjų pažiūrų žmonių, turėjusių iliuzijų išgelbėti komunizmą nuo išsigimimo. Bet negaliu užsimerkti prieš faktą, kad Juozas Olekas Lietuvai atsikūrus perėmė buvusios KGB ligoninės poliklinikos vyriausiojo gydytojo kėdę. Gal kitas to ir nesureikšmintų, bet kadangi esu nepatikli, galiu įtarti, kad į tą vietą buvo pasodintas „savas“ žmogus. Mat netgi poliklinika galėjo išduoti daug paslapčių apie kagėbistus – kas gydėsi, kodėl gydėsi, o gal ir dar daugiau, nes nežinau, kokios buvo šios ligoninės ir poliklinikos funkcijos... Sunaikinti visų ligų istorijų urmu, matyt, nebuvo galima, – juk tai gyvų (?) žmonių istorijos, – reikėjo, kad kažkas jas gerai pasaugotų...

Tai turėdama mintyje nuolat stebėdavau šį pareigūną, vėliau daugelio seimų narį, partijos vicepirmininką. Mano nuogastavimus patvirtindavo kai kurie J. Oleko daryti sprendimai. Vienas iš stambesnių – aną socialdemokratų kadenciją, kai jis pirmą kartą buvo paskirtas krašto apsaugos ministru, kategoriškai panaikino šauktinių kariuomenę (kad ir kaip priešinosi Seimo narė, Nacionalinio saugumo komiteto narė Rasa Juknevičienė ir visa konservatorių frakcija). Praėjusiais metais, po Rusijos invazijos, Seimas šauktinius grąžino, J. Olekas balsavo tik su sąlyga, kad tai bus laikinai. Nuolat, prie progos ir be progos jis tai pabrėžia – šauktinių kariuomenė nereikalinga. Žinoma, kažkam nesinori, kad kiekvienas šalies pilietis būtų ruošiamas gintis. Netgi buvę Lietuvos komunistų partijos tęsėjos LDDP nariai Rusijos karo Ukrainoje akivaizdoje balsavo be komentarų už šauktinių kariuomenės grąžinimą, o J. Olekas, tremtinys, – tik su sąlyga... Ir tik laimingai susiklosčius aplinkybėms, kad šiuo metu mūsų prezidentė yra ryžtingoji Dalia Grybauskaitė, Lietuvos kariuomenė ir apskritai krašto gynyba buvo akivaizdžiai sustiprinta.

Nors gal ir nereikėtų labai sureikšminti tokių išsišokimų, bet vis dėlto tai rodo, kad buvome nai-vūs, manydami, kad sovietinė hidra jau nugaišo. O ji vis gyvuoja ir kartkartėmis į dienos šviesą iškisha savo pavidalą. Ateities istorikams bus didelis galvosūkis – kas atsitiko po 26-erių metų, kad taip spėriai ėmė lįsti resovietizavimo daigai. Karas tebevyksta dėl sovietinių balvonų ant Vilniaus Žaliojo tilto. Ir dar vyks, nes kairiųjų valdžia naująja paminklosaugos komisijos pirmininke patvirtino žmogų, kuris pasakė, kad balvonai grįš ant tilto, nes jie yra istorinis paveldas. Dar kai kas prisimena, kaip prieš keletą metų Seime Bronius Bradauskas uždraudė rodyti filmą apie kovas už nepriklausomybę. Vytautas Landsbergis, pirmasis nepriklausomos valstybės vadovas, iki šiol neįgauna jo tuometiniam statusui priderančio vardo; jam, Sausio 13-osios pergalingo mūšio vadui, šiomet neskirta netgi simbolinė – Laisvės premija...

Kas atsitiko su kairiaisiais? Po Nepriklausomybės jie ilgai laikėsi santūriai ir panašiais atvejais pasinaudodavo proga patylėti, matyt, bijodami pasirodyti, kad yra sovietinės okupacinės sistemos atgyvenos. Buvo lyg susigėdę. Dabar išdrąsėjo. Kuo toliau, tuo dažniau ima rodytis jų senasis veidas. O pastaruoju metu jie paskendo ir materialiuose skandaluose, pvz., dėl klastojamų dokumentų, korupcijos, valstybės turto pasisavinimo. Paskutinis toks jų pasireiškimas – vasario 16-ąją neleido opozicijai skelbti neeilinio Seimo posėdžio dėl teisišios Darbo partijos „juodosios buhalterijos“ pinigų (25 mln. litų, arba 7 mln. eu) kilmės, nors įstatymai jai suteikė tokią teisę... Už gero pusmečio Seimo rinkimai! Įdomu, kaip viskas baigsis. Kai kas iš politikos komentatorių paskaičiavo, kad valdančiųjų balsai jau susilygino su nepopuliaria laikytos opozicijos balsais...

somybės paskelbimo iki pirmųjų demokratinių rinkimų ir Steigiamojo Seimo suformavimo 1920-ųjų gegužę, kai tapo aišku, jog Lietuva tapo demokratine parlamentine respublika, priminti ir mūšiai su bermontininkais bei bolševikais 1919-ųjų rudenį, rašoma apie 1920 metų vasario 21–23 dienomis vykusį maištą Kauno karinėje įguloje bei daug kitų įdomių dalykų, kurie jau beveik pamiršti.

A. Lukšas primena ir įdomų faktą, jog 1922 metų rugpjūčio 22 dieną įvestas litas atlaikė visas krizes, o po 1929 metų Didžiosios depresijos iki pat Antrojo pasaulinio karo liko viena iš keturių pasaulio valiutų, kuri niekada nebuvo devaluota.

Autorius baigia knygą rašydamas apie jau mažai kam dabar girdėtą, o kažkada labai garsią E. Neumanno – T. Sasso bylą, kuri, jo nuomone, buvusi labai svarbi ir reikšminga. Tai buvo Klaipėdos krašto pronacistinių organizacijų veikėjų byla 1934–1935 metais, kai didžiulės apimties byloje buvo teisiami net 122 to krašto nacistinių organizacijų atstovai, o nuteisti buvo 87 asmenys.

Knygoje nemažai dėmesio skirta ir emigracijos temai. A. Lukšas primena, kad dar XIX amžiuje Lietuva buvo daugiausia emigrantų turėjusi Rytų Europos tauta, vien tik 1897–1898 metais Jungtines Amerikos Valstijas pasiekė apie 55 tūkstančiai lietuvių. Jis mini ir įdomų faktą, kad Lietuvoje prasidėjus Nepriklausomybės kovoms Paryžiuje net puoselėta mintis sukurti Amerikos lietuvių karinę brigadą, Lietuvos karinė misija JAV sudarė gynybos štabą ir kvietė Amerikoje gyvenusius vyrus metus atitarnauti savo krašto kariuomenėje, už tai atsilyginant žeme, bet tokios brigados sukurti nepavyko.

Žurnalistas rašo ir apie tai, kad lietuvių, norėjusių iš Amerikos grįžti į tėvynę, varžė 1919 metais gruodžio mėnesį priimtas įstatymas, jog čia

grįžę jie negalėtų įsigyti nekilnojamojo turto, ir tik išimties tvarka Ministrų kabinetas galėjo reemigrantams tai leisti. Tad, pavyzdžiui, 1929 metais tokios išimtys padarytos vos 22 asmenims, kuriems leista čia grįžus įsigyti žemės. Tuo metu, panašiai kaip ir dabar, emigrantai solidžiomis sumomis rėmė Lietuvoje gyvenančius savo gimines ir artimuosius – kasmet Lietuvą pasiekdavo apie 34 milijonai litų, o tai sudarė dešimtadalį tuometio Lietuvos valstybės biudžeto.

1921 metais Amerika įvedė griežtas emigracijos kvotas, atvykti daugiausia galėjo tik jau čia buvusių asmenų giminačiai, tad, sakysime, nuo 1923 iki 1924 metų vasaros tik 2 310 lietuvių išleista į JAV – dėl to gerokai padidėjo jų emigracija į Pietų Amerikos šalis.

Susitikimo metu knygos autorius nemažai dėmesio skyrė ir dviejų ryškių to metų asmenybių – Antano Smetonos ir Augustino Voldemaro tarpusavio santykiams. Priminęs, jog jie susipažino dar 1901 metais Peterburge, kai A. Voldemaras buvo aštuoniolikmetis paauglys, daug metų jie buvo draugai, tačiau vėliau tapo nesutaikomais politiniais oponentais ir asmeniniais priešais.

Šiai temai knygoje skirtas visas skyrius, kurio ištraukas skaitė pats autorius. Skyriuje yra cituojami ir A. Voldemaro prezidentui mesti žodžiai: „Antanai, nepamiršk, kad esi prezidentas, kol aš to noriu“. Autorius įdomiai perteikia jų charakterio priešingybes, primena ir 1934 metų vasarą A. Voldemaro surengtą nepavykusį pučą prieš savo mokytoją A. Smetoną.

„Per tuos metus daug ką pavyko aprašyti, priminti, daug įdomių istorinių faktų ištraukti iš praeities, tačiau dar daugybė įvairių dalykų laukia savo eilės, dar daug įdomių žmonių neaprašyta, daug archyvų neperversta, tad darbo užteks ir ateityje“, – sakė knygos autorius A. Lukšas.

TELKINIAI

R. A. Domanskis paruošė įdomią kalbą su intriguojančiu pavadinimu – „Koldūnai, krepšinis ir krupnikas – ar čia mūsų likimas?“

Dainuojant Solistei Nidai Grigalavičiūtei visa salė ne tik dainavo kartu, bet ir lingavo į dainos taktą.

Šoka tautinių šokių grupė „Suktinis“. Dalia Kavaliauskienės nuotraukos

Vasario 16-osios minėjimas Lemonte

NERINGA SMILGYTĖ

Taip jau sutapo, kad šių metų Vasario 16-osios minėjimo šventė Pasaulio lietuvių centro Fondo salėje buvo organizuojama porą dienų anksčiau – vasario 14-ąją, Šv. Valentino dieną, siejamą su meile. Šio fakto nepamiršo paminėti beveik visi programoje dalyvavę svečiai – juk meilė gali būti visokia – artimui, draugui, tėvams, vaikams, anūkams, taip pat ir tėvynei.

Būtent ta begalinė meilė Lietuvai ir nulėmė, kad šiandien galime minėti jau 98-ąsias, Vilniuje Lietuvos Tarybos pasirašyto nepriklausomybės akto, skelbiančio Lietuvos atskyrimą nuo visų valstybinių ryšių su kitomis šalimis, metines.

Minėjimo oficialioji dalis prasidėjo JAV LB Lemonto apylinkės valdybos pirmininkės Violetos Valaitytės kalba. Po trumpos įžangos, pritariamai grojant pučiamųjų instrumentų ansamblio „Gintaras“ muzikai, buvo įneštos Amerikos, Lietuvos bei Lietuvos šaulių sąjungos išeivijoje (LŠSI) vėliavos. Susirinkusieji buvo pakviesti prisidėti prie solistės Praurimės Ragienės atliekamų JAV ir Lietuvos Respublikos himnų.

Nuskambėjus himnams salė nuščiuvo – pagerbti žuvusieji už Lietuvos laisvę. Po to į sceną vienas po kito lipo šventinės programos dalyviai. Palaimintojo Jurgio Matulaičio misijos kun. Algis Baniulis perskaitė invokaciją, o Maironio lituanistinės mokyklos mokinė Maya Chiapetta perskaitė Vasario 16-osios nepriklausomybės paskelbimo aktą.

Kaip ir kiekvienais metais, minėjimas sulaukė gausaus būrio garbės svečių – renginio vedėjos Svajonės Kerelytės kviečiami ant pakylės kilo LR ge-

neralinis konsulas Čikagoje Marijus Gudynas, LR garbės konsulas Jonas Prunskis, JAV LB XIX tarybos prezidento pirmininkas Juozas Polikaitis, JAV LB Vidurio vakarų apygardos pirmininkė Birutė Kairienė bei Lietuvių Fondo tarybos pirmininkas Saulius Čyvas. Jis įteikė lituanistinėms mokykloms skirtą LF paramą.

Paskutinis oficialiosios dalies svečias buvo prelegentas advokatas A. Rimas Domanskis. Jo patriotizmo nestokojantį pranešimą vainikavo vėliavų išnešimo iškilmės.

Minėjimo meninę dalį pradėjo Maironio lituanistinės mokyklos mokiniai, paruošti mokytojos Lo-

retos Lagunavičienės. Eiles deklamavo Tomas Puodžiūnas, Stefanija Deucshle bei Simona Juknytė. Po mažųjų atlikėjų pasirodė Giedrės Elekšytės-Knieža vadovaujama tautinių šokių grupė „Suktinis“. Linksma muzika ir dar linksmesnis šokis išjudino susirinkusius, – netrukus pritariamaisiais plojimais aidėjo visa Fondo salė.

Na, jei per „Suktinio“ šokį užteko paploti, tai per paskutinį meninę programoje – solistės Nidos Grigalavičiūtės pasirodymą prirėmė ir pajudėti. Bigbendui „Gintaras“ akompanuojant atlikusi tris Lietuvai skirtas dainas Nida sukėlė visus ant kojų, – klausytojai ne tik dainavo, bet ir susikabinę rankomis mojavo į taktą, kurdami vienybės jausmą. Tokia gaida ir baigėsi Vasario 16-osios minėjimas toli nuo Lietuvos, bet kartu su savo tautiečiais – patriotiškai, vieningai.

JAV LB Lemonto apylinkės valdyba, kuri surengė gražią Nepriklausomybės dienos šventę

Vasario 16-osios minėjimas Madisone

Vasario 16-oji – laiminga proga. Lietuvos nepriklausomybės švęsti Madisono lietuvius pakvietė Madisono-Vilniaus susigimimavusių miestų komitetas (Madison-Vilnius Sister Cities – MVSC). Tai buvo sekmadienį, vasario 14-ąją – šv. Valentino dieną. Mes vėl kovojome su sniegu – šikart su nedidele pūga. Bet pajėgėme atvažiuoti į Madisono Centrinę biblioteką švęsti ne tik nepamirštamą dieną, bet ir „Žaibo“ šokių grupės 25-ojo jubiliejaus. Beje, „Žaibas“ gimė būtent MVSC susirinkime 1991 m.

Nijolė Etzwiler, dabartinė „Žaibo“ vadovė, fotografijų ir video pagalba nušvietė 25 metų grupės istoriją ir veiklą, kuri buvo neatsiejama nuo Lietuvos šokių ir švenčių tradicijų.

„Žaibo“ ir „Žaibučio“ šokėjai

Tarp ryškiausių įvykių – kasmetinis pasirodymas Madisono Tarptautiniame festivalyje, dalyvavimas šešiose šokių šventėse, dalyvavimas „Draugo“ surengtame koncerte 2002 m., taip pat pasirodymas Japonijoje tais pačiais metais.

„Žaibas“ šoko ir „Grandies“ koncerte 2008 metais, dalyvavo Pietų Amerikos šokių šventėje, Beriso, Argentinoje, 2010 metais.

Buvo prisiminti „Žaibo“ įkūrėjai Vida Kazlauskaitė-Stark ir ilgametė grupės vadovė Asta Šepetytė, o taip pat Amžinybėn iškeliavę šokėjai – Milda ir Liudas Volodkai, Fay Shonemann, visų mylimas akompaniatorius a. a. Alfonsas Gečas.

Šiuo metu „Žaibas“ ruošiasi XV šokių šventei, kuri liepos mėnesį vyks Baltimorės mieste. O MVSC ruošiasi Lithuanian Week, kuri Madisono universiteto klube bus švenčiama kovo 7–11 dienomis.

Nijolės Etzwiler nuotr.

„Žaibo“ info

Rūta Šepetys su Lietuvių Rašytojų sąjungos pirmininke Stase Petersoniene.

5B klasės mokiniai su rašytoja. Mokytoja Vilma Sekona – antroje eilėje, pirmoji iš d.

ČLM mokinės Ula Beinartaitė, Nida Abrutytė ir Fortyna Kovalskytė su Rūta Šepetys.

Rūta Šepetys Čikagos lituanistinėje mokykloje

Atkelta iš 1 psl.

Susitikime dalyvavo Čikagos lituanistinės mokyklos 4–6 skyriaus bei 7–10 klasės mokiniai. Juos ir kitus klausytojus Rūta Šepetys supažindino su savo naujai išleista knyga, istoriniu romanu „Salt to the Sea“. Knygoje ji aprašo mažai žinomą jūrų tragediją, didesnę ir už „Titaniko“. Keturių jaunų žmonių akimis rašytoja atpasakoja, kas vyko Europoje 1945 m. sausio mėnesį: naciai (vokiečiai) traukėsi, nes jau matė, kad karą pralaimės, o komunistai (rusai) veržėsi į Lietuvą, Lenkiją, Latviją, Estiją. Visur – baimė, kančia, žudynės, išdraskytos šeimos, sudeginti namai ir t. t. Žmonės bėga link uosto, link laivų, kurie juos nugabens į vakarus, į laisvę. Rašytoja aprašo vokiečių laivą „Wilhelm Gustloff“, į kurį susigrūda daugiau kaip 10 000 pabėgėlių, pusė jų – vaikai. Rašytoja aprašo, kaip rusų povandeninės bombos laivą nuskandina Baltijos jūroje, prie Lenkijos. Rašytoja pasakoja, kaip keturi laivo keleiviai, jauni žmonės, išgyvena šią nelaimę.

Susitikime su rašytoja Rūta Šepetys dalyvavo Rasa Aleksiūnienė ir jos sūnus Audrius. Rasos Aleksiūnienės tėvelis, a. a. Edvardas Markulis, buvo tarp „Wilhelm Gustloff“ laivo keleivių, kuriems pavyko išsigelbėti. Rasa Aleksiūnienė į susitikimą atvežė savo a. a. tėvelio išsaugotą foto albumą, kuriame yra „Wilhelm Gustloff“ laivo nuotraukos. Rašydama knygą Rūta Šepetys naudojosi E. Markulio nuotraukomis.

Čikagos lituanistinės mokyklos 4–6 skyriaus bei 7–10-tos klasės mokiniai apie susitikimą su plačiai žinoma rašytoja Rūta Šepetys atsiliepė taip:

„Rūta Šepetys mane išmokė, kad turime garsiai kalbėti apie Lietuvą. Rūta nori,

kad pasaulis pažintų Lietuvos istoriją ir lietuvius“. (Tessa, 8 kl.)

„Rūta Šepetys yra mano mėgstamiausia autorė. Žinau, kad ir jos nauja knyga „Salt to the Sea“ man patiks. Rūta man paliko labai didelį įspūdį. Man labai daug reiškia, kad ji atėjo su mumis pakalbėti. Esu dėkinga mokyklai, kad ją pakvietė“. (NN, 9 kl.)

„Man labai patiko, kaip ji pasakojo apie savo knygą. Ji didžiuojasi, kad yra lietuvė“. (Dominykas, 5B)

„Su autore Rūta Šepetys susitikti buvo labai įdomu, nes aš septintoje klasėje skaičiau jos pirmąją knygą 'Between Shades of Gray'. Tai gera knyga. Man buvo įdomi jos nuomonė apie trėmimus į Sibirą ir apie okupaciją“. (NN, 9 kl.)

„Rūta (Šepetys) nemoka lietuviškai, nors jos tėvai lietuviai, bet ji labai nori būti lietuve. Todėl pradėjo rašyti knygas apie Lietuvą. Aš nusipirkau jos knygą 'Salt to the Sea', ir jinau pasirašė“. (Evelina, 5B)

„Aš dar neskačiau jos knygos 'Between Shades of Gray', bet žinau, kad ši knyga yra labai populiari mano mokykloje. Daug mano draugų amerikiečių mokykloje ją skaitė“. (NN, 9 kl.)

„Knygoje 'Tarp pilkų debesų' man labiausiai įstrigo, kad pagrindinė veikėja yra mūsų amžiaus“. (Danielius, 10 kl.)

„Man patiko, kad Rūta Šepetys kalbėjo apie savo knygą – kaip apie savo gyvenimą. Man mėgstamiausia jos knyga yra 'Salt to the Sea'“. (Goda, 5B)

„Man visada įdomu skaityti apie Antrojo pasaulinio karo. Po susitikimo su rašytoja man kilo noras skaityti tas knygas, apie kurias aš išgirdau“. (NN, 9 kl.)

„Aš skaičiau Rūtos Šepetys knygą 'Tarp pilkų debesų'. Kai rašytoja pristatė savo naują knygą 'Salt to the Sea', man buvo staigmena, kad šiame laive žuvo daug daugiau žmonių negu 'Titanike', o beveik niekas nežino apie šį įvykį. Aš noriu šią

knygą skaityti, nes Rūta Šepetys nuostabiai rašo“. (Stefanija, 8 kl.)

„Man buvo įdomu pasiklausyti, kaip Rūtai sekėsi rinkti informaciją knygai. Tai buvo labai vertingas susitikimas ir susipažinimas su autore“. (Julija, 4A)

„Rūta rašė knygą 'Salt to the Sea', nes norėjo, kad visi žinotų, kas tiems žmonėms atsitiko. Buvo labai įdomu susitikti su knygos autore“. (Deividas, 5B)

„Man didžiausią įspūdį paliko jos knyga 'Tarp pilkų debesų' ir tai, kad šią istoriją gali skaityti žmonės visame pasaulyje. Perskaičiusi šią nuostabią knygą norėjau apie ją papasakoti savo draugams. Neįmanoma, kada galėsiu pradėti skaityti Rūtos antrą knygą“. (Emilija, 10 kl.)

„Nors Rūta Šepetys nemoka lietuvių kalbos (aš žinau, kad suaugusiems sunku išmokti lietuvių kalbą), bet man ši autorė patiko, ir ne tik todėl, kad ji parašė visame pasaulyje žinomą knygą, bet ir todėl, kad jai svarbūs ir įdomūs tokie dalykai, apie kuriuos daug žmonių nežino“. (Kipras, 8 kl.)

„Aš džiaugiuosi, kad Rūtos knygos apie pabėgėlius yra labai populiarios vi-

same pasaulyje, jos išverstos į 45 kalbas, o knyga 'Between Shades of Gray' privaloma skaityti 25-iose Amerikos valstijose“. (Kotryna, 5B)

„Rūta Šepetys yra labai įdomi moteris, ir jos knygos gali pakeisti pasaulio nuomonę apie Lietuvą. Ji labai gerai rašo, man patinka, kad ji rašo istorinius romanus (historical fiction)“. (Nojus, 9 kl.)

„Man labai patiko, kaip Rūta Šepetys pasakojo apie savo naują knygą 'Salt to the Sea'. Rūtos mama ir tėtis yra pabėgėliai iš Lietuvos. Man labai patiko jos knyga 'Between Shades of Gray', todėl nekantrauama laukti, kada galėsiu pradėti skaityti jos knygą 'Salt to the Sea'“. (Monika, 5B)

„Aš net nežinojau, kad prie Lenkijos nuskendo toks didelis laivas. Aš jos knygą labai noriu skaityti, nes man patinka ta istorija ir ta autorė“. (Karolina, 10 kl.)

„Man įdomu, kad knyga yra apie lietuvius, apie lietuvių seselę. Man labai įdomi ši knyga, nes aš nieko nežinojau apie tai“. (Benas, 5B)

„Rūtos Šepetys istoriją 'Between Shades of Gray' aš skaičiau jau tris kartus. Ta knyga labai žadina emocijas, labai įdomu skaityti apie lietuvius“. (Oktavijus, 9 kl.)

O tai buvo, tai nutiko!

Atkelta iš 1 psl.

Nuo gardumynų apsalusiomis širdelėmis vaikučiai pabiručiai dalyvavo piešinių konkurse kaip pasakos iliustratoriai. Konkurso vertinimo komisijai vadovavo dailininkas Rolandas Dabrukas. Laureatais tapo Emilija Borvainaitė ir Jokūbas Sereika. Abu laureatai ir skaitovas Povilas Gaidys buvo apdovanoti atminimo dovanomis.

Šventėje dalyvavo ir garbingų svečių: Lietuvos Respublikos konsulas Los Angeles Darius Gaidys su žmona Renata, poeto Bernardo Brazdžionio dukraitės Dalytė Lovett ir Roberta Trotmanaitė. Dalytė Lovett, kaip poeto kūrybinio palikimo saugotoja, padėjo JMA teatrui už kasmetinį poeto pagerbimą.

Šventę filmavo nenuilstantis lietuviškos veiklos LA video metraštininkas Vytautas Petrulis. Jam talkino kino menininkas iš Lietuvos Arvydas Barysas.

Visi šventės dalyviai skirstėsi pakilios nuotaikos, o šventės rengėjas JMA teatras džiaugėsi pavykusi renginiu, nes tik pasibaigus šventei visagaliame „Facebook“ pasipylė dalyvavusių fotografijos ir džiugūs komentarai. Vaikučiams taip patiko eiliuota pasaka apie meškiuką Rudnosiuką, kad tie pabiručiai, kurie namuose turėjo šią knygėlę, prašė tėvelių dar kartą ją paskaityti.

Specialiai „Draugui“ JMA atstovas spaudai M.R.

Rūta ir konsulas M. Gudynas varto Rasos Aleksiūnienės tėvelio foto albumą.

ROMANTIŠKA NEROMANTIŠKA PROFESIJA

Nepakaktų gyvenimo visų jų išragauti!

Pažintis su someljė Vilma Mazaitė

Someljė (prancūziškai *sommelier*) – profesionalus restorano darbuotojas, atsakingas už vyno sąrašo sudarymą, tvarkantis visus reikalus, susijusius su vyno užsakymu, laikymu ir pateikimu. Žodis „someljė“ kildinamas iš senosios prancūzų kalbos žodžio *bête de somme* (tiesioginis vertimas „nešulinis gyvulys“). Nuo XIV a. pradžios karaliaus dvare someljė vadintas asmuo, atsakingas už багаžo transportavimą, vėliau – už baltinius, indus, maistą bei vyno rūšį. XVII a. someljė ruošdavo stalo įrankius, parinkdavo vynus prie valgių. Laikui bėgant dauguma funkcijų atkrito ir liko tik vyno rūšio saugotojas, vyno žinovas ir pateikėjas. Someljė turi būti aukščiausios klasės specialistas – privalo puikiai išmanyti vynus ir virtuvę, žinoti viską apie vyno rinką, kas daro įtaką vyno kokybei, pažinti vynus iš aromato, žinoti jų paslaptis, mokėti jas atskleisti ir elegantiškai bei teisingai vyną pateikti. Svarbus someljė darbo momentas yra jo ryšys su klientais, todėl jis turi mokėti bendrauti su restorano svečiais. Vyno pateikimo ritualas turi nemažos įtakos jo darbui ir kliento nuotaikai, erudicija ir puikus vynų išmanymas leis išspręsti ginčus, susijusius su vyno parinkimu.

RAIMUNDAS MARIUS LAPAS

„Success story“ (sėkmės istorija) – ko gero, tai sąvoka, būdinga tik Amerikai. Emigrantai visad tvirtindavo: „JAV – galimybių šalis“. Todėl ne-nuostabu, kad dėdė Semas tarsi magnetas tebe-traukia (tik kiek mažesniais srautais) lietuvius. Nors dauguma nepasiekia svajotų viršūnių, tačiau pasitaiko išimčių. Šiandien siūlau susipažinti su Vilmos Mazaitės „sėkmės istorija“. Gimė 1979 m. Mažeikiuose. Turi seserį Viktoriją. Vilniaus universitete studijavo žurnalistiką. Kalba lietuviškai, rusiškai, angliškai. Mėgsta jogą, bėgimą, jomą. 2001 m. laimėjo žalią kortą ir atvyko į JAV „pasidairyti“. Patiko ir liko. Šiuo metu gyvena Austin, Texas. Mums besitariant dėl pokalbio Vilma išskrido į Meksiką – į savo vestuves! Jos vyras taip pat Someljė. Romantiška ar neromantiška jos profesija? Spręskite patys.

– Ar prisimenate savo pirmąją vyno taurę?

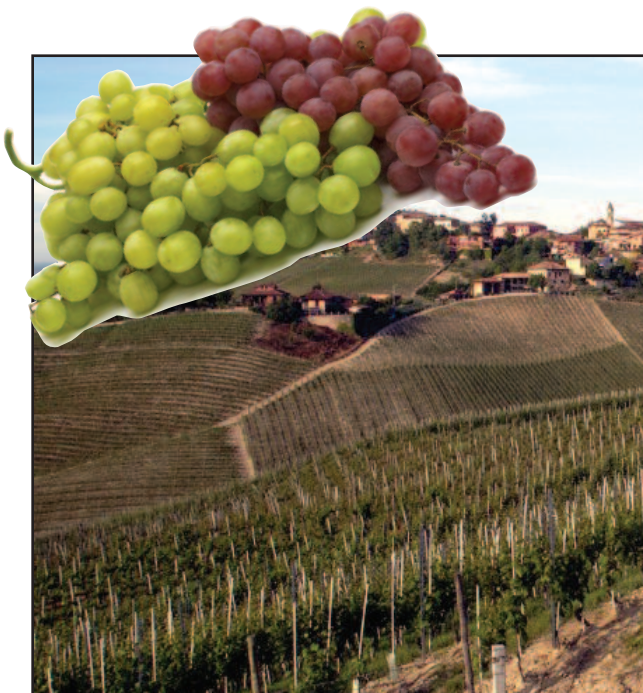
– Mano pirmasis paragautas vinas nebuvo geras. Tikriausiai tai buvo saldus putojantis, prieš 18 metų labai populiarius Lietuvoje. Kai persikėliau į JAV ir įsidarbinau restorane, palaipsniui pradėjau ragauti vynus, kurie pakeitė mano gyvenimą. Įvairūs skoniai pažadino mano smalsumą.

– Kokie mokslai privalomi someljė?

– Kai prieš 14 metų tapau someljė, nereikėjo laikyti jokių egzaminų. Šiandien dauguma darbdavių reikalauja someljė meistrų vertinimo. Yra keturios pakopos: pradinė, sertifikuota, pažengusi bei meistro. Pastarosios dvi susidaro iš trijų dalių: aptarnavimo, neakivaizdinės degustacijos – ragavimo bei teorijos. Pasaulyje tėra tik 250 meistrų someljė, o egzaminas ypač sudėtingas. Šiuo metu kaip tik ruošiuosi jam. Kaip bebūtų keista, daugelis gabių someljė neturi tokio pažymėjimo. Nuolat skaitau specializuotą literatūrą apie vynus, stengiuosi keliauti į vynuogynų rajonus, užduoti klausimų ir dalyvauti vyno renginiuose. Kartu su kolegomis susitinkame kas savaitę, kad patobulintume savo gomurį. Tai profesija, kuri užima daug laiko ir reikalauja didelio pasišventimo.

– Kur pirmiausia dirbote?

– 2002 m. mane pasamdė Rajat

Barbaresco vynuogyno slėnis Piedmont apylinkėse Italijoje

Parr, kuris dirbo vynų konsultantu Michael Mina restoranų tinkle Las Vegas. Ko gero, esu laimės kūdikis – atsiradau tinkamoje vietoje tinkamu laiku. Tai buvo mano karjeros pradžia. Jis buvo nuostabus mokytojas. Atsivėrė nemažai durų.

– 2015 m. „Food and Wine“ žurnale buvote įtraukta į metų someljė rinktinę. Ar tai prestižinis įvertinimas Amerikoje?

– Tai pats rimčiausias šiame krašte kulinarijos žurnalas. Kasmet jo specialistai vertina geriausius šioje pramonės srityje. Jaučiuosi itin pagerbta, kad buvau įtraukta į šį sąrašą!

– Sąraše buvo trys moterys ir keturi vyrai. Ar someljė daugiausiai vyrai?

– Nors atsiranda vis daugiau ir daugiau moterų, vyrai šioje srityje dominuoja. Tačiau pasaulis – net ir someljė – keičiasi. Yra žmonių, kurie nepratę matyti moterį parduodant ar kalbant apie vynus, tačiau, pastebėjau, tokių pasitaiko vis mažiau. Atsiranda vis daugiau šaunių moterų someljė, ir jų patirtis vis labiau pageidaujama. Man jos yra kasdienis įkvėpimo šaltinis.

– Beje, ar esate vienintelė lietuvių kilmės someljė JAV?

– Bent kol kas nebuvo sutikusi kito ar kitos lietuvių kilmės someljė.

– 2015 m. Lietuvos someljė asociacija šventė dešimtmetį. Lietuvoje yra 11 akredituotų profesionalų someljė.

Pažinti ir atpažinti vynus – someljė kasdienybė

Duoro, Portugalijoje

Asmeninio albumo nuotraukos

Ar palaikote ryšius su kolegomis Lietuvoje? Kaip vertinate jų darbą?

– Labai norėčiau užmegzti ryšius. Pastarosios viešnagės Lietuvoje metu buvau maloniai nustebinta restoranų bei vynų kultūra. Padėtis kur kas geresnė, negu prieš 15 metų, kai gyvenau Vilniuje.

– Kaip vertinate lietuvišką vyną?

– Lietuvoje nėra tinkamas klimatas gerų vynuogių auginimui, tačiau artėjant globaliam atšilimui niekad negali žinoti (pašnekovė šelmiškai šypsosi – R.M.L.).

Patirtis – geriau nei laipsnis

– Ne paslaptis, kad restoranams sunku išsilaikyti. Savininkai parduoda vienus restoranus ir po kiek laiko atidaro kitus. O Jūsų profesijoje?

– Restoranų pasaulis nuolat keičiasi: naujos mados, nauji vynai, naujos tradicijos. Pakeičiau nemažai darboviečių, kad patirčiau naujų vynų, patiekalų bei aptarnavimo tendencijų. Man visad buvo svarbu žengti pirmyn, todėl ir migruoju iš vieno miesto į kitą: Las Vegas, New Yorkas, Aspen, Austin. Kai dirbi šaunioje vietoje, gauni tokių žinių bagažą, kuris beveik atstoja mokslinį laipsnį!

– Jūs dirbote ir pas Mario Batalli. Manau, visi, kurie žiūri „Food Network“ televiziją, gerai pažįsta šį kulinarijos ryklį. Kokie buvo judviejų santykiai? Ar jis reiklus viršininkas?

– Mario nelabai rodydavosi, tačiau man jis visada buvo labai malonus

ir sąžiningas. Tai, ką patyriau dirbdama Mario Batalli restorane „Babbo”, buvo tiesiog neįtikėtina. Ten labai daug išmokau apie italų kultūrą ir jų vynus. Man tikrai nuskilo, kad galėjau ten padirbėti. „Babbo” – tai klasika! (Gyvenantiems ar lankantiems New Yorką tikrai verta ten užsukti. Restoranas įsikūręs judriajame Greenwich Village rajone, 110 Waverly Place, netoli Washington Square parko. Internetinė svetainė www.babbonyc.com – R.M.L.).

– Ir iš ten „emigravote” į Austin, Texas? Kaip tai atsitiko? Regis, kaubojai vyno negeria? (supraskit kaip mano „juodą humorą” – R.M.L.)

– Austin labai jaunas ir dinamiškas miestas. Gyventojai labai atviri ir smalsūs išbandyti tai, kas nauja. Tai labai palengvina ir mano gyvenimą. Labai gaila, kad „laV”, kuriame aš čia dirbau, užsidarė. Buvo įdėta nemažai pastangų jį įkuriant. Tačiau esu įsitikinusi, kad manęs laukia kažkas geresnio. Dabar darbo neieškau, būtina atsipūsti. Neseniai ištekėjau, be to, pradedu ruošti būsimiems vyno egzaminams.

– Jūsų sutuoktinis Juan Carlos irgi someljė. Kaip judu susipažinote?

– Susitikome 2010 m. pažengusiųjų vynu egzamino metu. Jis gyveno Cabo San Lucas mieste Meksikoje. Prieš porą metų per „Facebook” jis man atsiuntė kvietimą atvykti į gastronomijos šventę Cabo San Lucas. Buvau laisva ir nutariau pasinaudoti kvietimu. Po tos kelionės, šešių pasimatymų ir praėjus septyniems mėnesiams jis pasipiršo ir atsikraustė į Austin.

– Ar judviejų vestuvės, kurios vyko š. m. sausio 30 d. Meksikoje, buvo nuostabi kulinarinė šventė?

– Buvo ypatinga diena. Atvyko mūsų draugų iš viso pasaulio. Maistas buvo nuostabus. Susituokėme Juan Carlos draugo ekologinių produktų ūkyje. Ten jis turi nedidelį restoraną, yra puikus virėjas. Iškelė mums ypatingą vestuvių puotą. Keptas paršiuikas, tunas, daug nuostabių *salsa* bei jūros gėrybių... Netrūko ir skanių *mazcal* kokteilių... Mes iš JAV atsigabėnome daug gero vyno ir šampano. Žinote, mielai pakartočiau...

In vino veritas

– Ar sunku vyrui ir žmonai dirbti tą patį darbą (o gal net ir toje pačioje vietoje)?

– O taip, ypač jeigu dirbi skirtingomis valandomis. Juan Carlos yra vynu tiekėjas ir dirba dieną. Savaitgaliai ir pagrindinių švenčių dienos jam laisvos. Kai aš dirbau „laV” restorane, mano darbo grafikas buvo visai kitoks. Svajojame apie ateitį, norėtume dirbti kartu.

– Papasakokite apie būsimus savo egzaminus.

– Tokiam egzaminui tenka aukoti metų metus. Turi surinkti begalę informacijos apie kiekvieną mažiausią rajoną: vyno įstatymus, kultūrą, maistą, pagrindinius tiekėjus, tendencijas, vinifikaciją, vitrifikaciją, dirvožemį... O juk informacija nuolat keičiasi. Turiu tūkstančius užrašų. Tačiau tai tik teorija, kurią studijuoju mažiausiai keturias valandas per dieną. Dar kartą per savaitę susitinkame su kolegomis neakivaizdžiam vynu degustavimui. Tai tik viena egzamino dalis, kurios metu, per 25 minutes, privalai nustatyti bent šešių vynu rūšis. Paskutinė egzamino dalis – aptarnavimas. Reikia

Vilma Mazaitė – „laV” restorano Austin, Texas, someljė

nemažai žinoti apie kokteilius bei stipresnius gėrimus. Toks egzaminas sunkia ne tik laiką, bet ir protą. Be galo sunku pasišvesti vien tik studijoms...

– Ar turint šį profesinį laipsnį atsivers ir didesnės darbo (ir algos) galimybės?

– Tai darau ne norėdama atverti kažkokias ypatingas duris. Tai daugiau ieškojimas. Žinoma, tai bus gerai ir karjerai. Tačiau tai ne pagrindinis siekimas. Mėgstu mokytis. Manau, galėčiau savo patirtį panaudoti ir tokiam tikslui.

– Ar egzaminai brangiai kainuoja?

– Taip, vien egzamino mokestis – 1 500 dol. O kur dar kelionių, pasiruošimo išlaidos? Išlaikiusi egzaminą tapsiu someljė meistre.

Vyno dėka – bendra kalba

– Girdėjau, kad tarp kitų vynu Jūs prapaguoja ir „fendant”. Aš jį pamilau prieš kokius 35 m. ir pažinau garsiajame Mader's vokiečių restorane Milwaukee, Wisconsin. Tačiau – bent tais laikais – „fendant” nebuvo įmanoma net su žibintu rasti Čikagoje. Ar keičiasi mados ir žmonių požiūris į tai, iš kur vynai atkeliauja?

– Visada ieškau kažko naujo ir „cool”. Mano sesuo Viktorija gyvena Ciuriche, Šveicarijoje, todėl turėjau galimybių išbandyti gerų šveicariškų „fendant”. Niekad nepasitaikė blogo. Bet vynu pasaulis yra platus ir nuostabus! Nepakaktų gyvenimo visų išragauti! Madų ir naujų tendencijų vyno pasaulyje, kaip ir bet kurioje industrijoje, atsiranda nuolat. Neseniai buvo populiarius stipriai stipraus skonio su ažuolo statinių ataskonių vynas. Šiandien labiau linkstama į pusiausvyrą, mažiau manipuluojama ir atsižvelgiama į tam tikros vietovės vyną, kuris tinka prie maisto.

– Pasaulis išties margas ir įvairus. Eiliniam žmogui gali keistokai atrodyti, jog tokiuose užkampiuose kaip Slovėnijoje gaminamas tikrai skanus vynas. Jūs, beje, pamilote 2001 m. „Movia Ribolla Gialla”.

– Turėjau galimybę tą šalį aplankyti. Neįtikėtina vieta, kur gaminamas skanus vynas. Būtent „Movia Ribolla” buvo pirmasis mano paragautas slovėniškas vynas. Man tai buvo didelis atradimas. Iki šiol atsimenu, kur ir su kuo aš gėriau šį vyną. Neveltui sakoma, jog vynas turi magišką galią neįstrinamai įsirežti į žmogaus atmintį.

– Tokių atmintinų pažinčių su vynu, ko gero, savo karjeroje esate dažnai patyrusi. Juk Jūs savo rankomis Californijoje net esate skynusi vynuoges?

– Tai sunkus fizinis darbas, tačiau

į dienos pabaigą didžiausias malonumus gurkšnoti vyną pačiuose vynuogynuose. Iki šiol Santa Barbara turi ypatingą vietą mano širdyje. Be galo daug gerų draugų ir atsiminimų. Nors ir neišbuvau visą derliaus nuėmimo laiką, tačiau tos kelios savaitės suteikė progos šį procesą pažinti iš arčiau. Keldavomės anksti rytą, rinkdavome vynuoges, paskui grįždavome į gamyklą. Ten taip pat mūsų laukė fizinis darbas. Na, o maloniausia dienos dalis – kai visi darbininkai susėsdavo už pietų stalo, gerdavo gerą vyną ir džiaugdavosi kiekvienu gurkšniu.

– Jūs labiausiai esate vertinama kaip burgundiško vyno specialistė. Ar tai Jūsų „pirmoji meilė”?

– Mano „pirmoji meilė”, ko gero, buvo vokiškas „Riesling”, tačiau burgundiškas figūruoja pirmajame mano vynu aistros plane. Dievinu vyną – taškas! Atrasti kažką naują suteikia man neapsakomo džiaugsmo. Neseniai susižavėjau Burgundija ir jos nuostabiais plotais. „Bourgogne Aligoté” ir „Monthélie” vynai – mano naujausios „simpatijos”.

Vynas – tik pojūčių dalis

– Someljė profesija sudėtinga dar ir tuo, kad reikia pažinti ne tik vynus, bet ir patiekalus...

– Būtina nutuokti apie vynus, patiekalus, stipriuosius gėrimus, alų, kavą, arbatą, net aptarnavimą! Žodžiu – apie viską! Dėl to ir yra labai įdomu, nes kiekviena diena gali išmokyti kažko naujo.

– Ar Jūs namie gaminatė maistą?

– Man labai patinka gaminti maistą. Abu kartu su Juan Carlos gaminame ir ragaujame. Nemanau, kad turime savo „mėgstamiausią” vyną. Tai priklauso nuo patiekalo, dienos laiko, galop nuo metų laiko ir nuotaikos. Visai neseniai gardžiavomės *mole negro* (aštrių pipirų padažas – R.M.L.) su „Egly Ouriet” rausvu šampanu. Netikėtas, tačiau idealus suporavimas! Mudu su Juan Carlos mėgstame maišyti įvairius skonus. Aš labai mėgstu žalią *tomatillo* padažą, ir mes jį naudojame beveik prie visų patiekalų. Prieš porą dienų valgėme žuvį su *tomatillo*, o prie jo – butelį „chablis”. Buvo be galo skanu!

– Yra yra toks dalykas kaip „blogas vynas”?

– Žinoma. Masiškai pilstomi genetiniai vynai, deja, gali būti „neišbalansuoti” ir dirbtinai „pagerinti”.

– Ką žmonės turėtų žinoti rinkdamiesi

si vynus – tiek restoranuose, tiek parduotuvėse?

– Labai svarbu nebijoti prašyti patarimo, dar svarbiau – nebijoti paragauti kažko naujo. Blogiausia, kas gali įvykti – jums nepatiks, tačiau žinosite, kodėl...

– O jei likimas ištartų, kad privalote atsisakyti someljė profesijos, kokį kitą darbą pasirinktumėte?

– Tikiu, kad to niekad neatsitiks. Tiesa, mėgstu keliauti. Todėl gal išdarbinčiau lėktuvų industrijoje...

Ką gi? Vilmai belieka palinkėti gero skrydžio – tiek profesiniame, tiek ir naujame – vedybiniame – gyvenime!

Someljė Vilmos Mazaitės siūlomų vynu sąrašas

PUTOJANTYS:

Fattoria Moretto Pignoletto Emilia Romagna, Italija, 2014
Lengvas ir gaivus, gera alternatyva pro-secco, bet turi daugiau šarmo.

Domaine de Montbourgeau Cremant de Jura, Prancūzija NV
Vienas iš mano mėgstamiausių – šalia šampano. Jura regionas nepakankamai įvertintas, o iš ten kilę vieni geriausių putojančių vynu.

Domaine Huet Petillant Vouvray, Loire 2010
Man patinka ir chenin blanc, ir burbuliukai, o šis vynas tai apjungia: šiek tiek putojantis, su chenin charakteristika – obuolių, kriaušių, medaus skoniu.

BALTIEJI:

Prager Federspiel Hinter der Burg Gruner Veltliner Wachau, Austrija, 2014
Prager – viena iš mano mėgstamiausių daryklų, o jos gruner patiks mėgstantiems sauvignon blanc.

Roland Lavantureux Chablis 2013
Chablis aš renkuosi vietoj chardonnay. Jis visuomet puikiai tiks prie maisto.

Parr Selections Riesling Trocken Santa Barbara 2014
Šį puikų sausą riesling gamina vienas iš mano buvusių mokytojų. Jei pavyks užtikti – mėgaukitės ir dalinkitės su kitais.

RAUDONIEJI

Cavalotto Freisa Piemonte 2012
Freisa vietiniai geria laukdami kol subręs barolo. Jis nebrangus ir pasižymi savo „didžiojo brolio” savybėmis.

Michel Sarrazin Sous la Roche Givry, Burgundy 2013
Puikus pinot noir, ypač tokia prieinama kaina. Givry apylinkės dar neatrastos daugumos žmonių, todėl šio vyno vertė tokia gera.

Copain P2, California 2014
Šiame vyne yra lygiomis dalimis pinot noir ir pinot gris. Ragaukite jį atvėsintą. Gera alternatyva beaujolais, tik daugiau vaisinio skonio.

DESERTINIAI:

Marenco Brachetto d'Acqui Piemonte 2014
Šį saldų putojantį vyšnių ir braškių skonio vyną reikia būtinai paragauti.

Visuomenės kultūrinio ugdymo centras stiprina ryšius su JAV lietuviais

Vilniuje, šventės metu.

Nuotraukos iš asmeninio I. Gaullier albumo

LINA VAITIEKŪNAITĖ

Isabelle Gaullier yra prancūzė, bet jau nuo 1995 m. gyvena ir dirba Lietuvoje. Paklausta, kodėl savo veiklai pasirinko ne gimtinę, ji atsako, kad domėtis Rytų Europa pradėjo dar mokykloje, todėl nebuvo abejonių ir renkant veiklą po jos.

„Žlugus Sovietų Sąjungai, kai šio regiono valstybėms atsivėrė durys į Vakarus sulaukiau kvietimo iš Estijos universitetų Taline ir Tartu studentams porą savičių dėstyti prancūzų kalbą. Buvo įdomu ir labai smagu, todėl, žinoma, sutikau, – prisimena Isabelle. – Vėliau man pasiūlė jau Lietuvoje vystyti projektą, orientuotą į moterį ir jos kaip asmenybės ugdymą.

Iš pradžių mūsų tikslas buvo tik atidaryti studentų bendrą Vilniuje. Ir mums pavyko. Tai gi projektą vystyti pradėjome 1995 m. ir nesustojome, o plėtėmės toliau.”

Dėmesys – moterims, jų vaidmeniui šeimose ir visuomenėje

Nuo 2002 m. veikianti viešoji pelno nesiekianti organizacija „Visuomenės kultūrinio ugdymo centras” įsikūrusi sostinėje Vilniuje, kuriam įgyvendina savo projektus „Vilnelės” kultūros centre. Tačiau jos tikslų yra siekiama, įgyvendinant projektus ir kituose Lietuvos miestuose. Kaune centro nuolatinė veikla vyksta jau 7 metus kultūros centre „Slėnis”, Klaipėdoje – 3 metus organizuojami susitikimai vieną kartą per mėnesį, neseniai kartą per mėnesį pradėta susitikti ir Alytuje, Kaišiadoryje rajone įsikūrusiame studijų centre „Strėvadvaris” organizuojamos konferencijos, seminarai ir kt. renginiai, vyksta rekolekcijos.

Pasak vadovės Isabelle Gaullier, Visuomenės kultūrinio ugdymo centro veikla daugiausia skirta moterims. „Pagrindinis mūsų tikslas yra remti moters kaip asmenybės ugdymą, kad ji galėtų integruotis į visas visuomenės struktūras. Todėl susitikimuose įgyvendindami įvairius projektus daugiau kalbame apie moters vaidmenį įvairiose situacijose, – aiškina centro direktorė. – Tačiau kartu rengiame ir visai šeimai skirtas dienas. Nors kalbame apie moteris ir jų vaidmenį, kvie-

čiame visas šeimas – kad ir mama, ir tėtis kartu šeimoje lengviau mokėtų spręsti išskylančias problemas.”

Centras organizuoja įvairius užsiėmimus. Moterims skirti kūrybingumo, šeiminkavimo, kulinarinio meno, šeimos pedagogikos kursai ir seminarai. Studentėms mokinėms rengiamos paskaitos apie lyderystę, moters ir vyro vaidmenį, aiškinama, kaip tobulėti kaip asmenybei, kaip viešai kalbėti ir pan. Taip pat vyksta konferencijų ciklai apie kultūrinę įvairovę naujosios Europos Sąjungos šalyse, įgyvendinamos daugiakultūrinės raidos programos, laisvalaikio užimtumui skirti renginiai ir projektai, mainų programos su jaunais žmonėmis iš kaimyninių šalių ir kitų Europos valstybių, stiprinama tarpkultūrinė veikla su studentėmis iš kitų šalių, atvykstančiomis į Lietuvą savanoriauti socialinio

darbo stovyklose ir pan.

Susitikimuose ir renginiuose didelis dėmesys skiriamas savanorystei. „Ne kartą aplankėme senelių namus, Klaipėdoje bendradarbiaujame su Caritu, kuris labai aktyviai jaunimą įtraukia į savanorystę. Ir labai džiugina, matant gerus šios veiklos rezultatus”, – apibendrina Isabelle.

Vadovaujasi tarpkultūriniais ryšiais

Visuomenės kultūrinio ugdymo centras savo veikloje taip pat siekia plėsti tarpkultūrinius jaunimo ryšius ir remti bendruomenių bei atskirų grupių kultūrinę identitetą. Todėl, pasak vadovės, taip susiklostė, kad Lietuvoje veikiančiame centre netgi dirba daugiau užsieniečių nei lietuvių: „Taip išsiskiria ir mūsų tarptautinis bendradarbiavimas.

Siekiame plėsti tarpkultūrinius ryšius – vykdom daug projektų, susijusių su šia veikla. Labai daug bendraujame su Baltijos ir kitomis šalimis.”

Isabelle Gaullier pasidžiaugė, kad labai gerai buvo įvertintas 2012 m. įgyvendintas projektas „Tautinės ir europinės tapatybės atradimas”, kurį įgyvendinant buvo stiprinami tarpkultūriniai ryšiai. Su šiuo projektu Visuomenės kultūrinio ugdymo centras atstovavo Lietuvai 2014 m. konkurse Karolio Didžiojo jaunimo premijai gauti. Premijos tikslas – ugdyti jaunimo sąmoningumą Europos klausimais ir skatinti jo dalyvavimą Europos integracijos projektuose.

„Nors projektas premijos negavo, tačiau jis buvo tarp tų jaunimo projektų, kuriais yra ugdomas tarpusavio supratimas, skatinama puoselėti bendrą Europos tapatybę, praktiškai parodoma, kaip europiečiai gyvena kartu kaip viena bendruomenė, – teigia projekto „Tautinės ir europinės tapatybės atradimas” vykdytojai ir pristato pasiektus rezultatus. – Džiugu, kad studentės pradėjo labiau vertinti ir gilintis į savo veiklą, suvokti, kas mes esame, kodėl lietuviai nėra prancūzai ir pan. Šis supratimas yra labai naudingas mūsų veikloje, nes tarptautinis santykis parodo, kad kiekviena tauta turi savo plusus ir minusus, kiekviena jų gali mokytis iš kitų tautų arba su kitomis tautomis dalintis savo vertybėmis.”

Isabelle Gaullier (k.) su Sharon susitiko Washingtone.

Prie Kryžių kalno (PLC, Lemont, IL).

LR gen. konsulate Čikagoje. Iš k.: Linas ir Rima Sidriai, Isabelle Gaullier ir konsulas Marijus Gudynas

Plėtojamas ilgalaikis bendradarbiavimas su JAV lietuviais

Tarptautinis centro bendradarbiavimas vyksta, užmezgus ryšius ne tik su įvairių Europos šalių organizacijomis. Pasak Isabelle Gaullier, jau 1992 metais, Lino ir Rimos Sidrių iniciatyva, užsimezgė ryšys su Amerika, tiksliau – su Jungtinių Amerikos Valstijų lietuviais: „Jų iniciatyva viena studentų grupė kasmet atvažiuoja į Lietuvą ir taip kartu vaikams yra organizuojamos anglų kalbos mokymo stovyklos, kurių metu vyksta paskaitos, o po pietų – įvairūs kultūriniai užsiėmimai”.

Visuomenės kultūrinio ugdymo centras ne vienerius metus įgyvendina projektus su JAV lietuvių fondu „Foundation for Social and Cultural Advancement” (SCA). 2014 m. fondas rėmė projektą „Genijus”, kuris buvo skirtas ugdyti lyderystę ir visuomenės atsakomybę, 2015 m. – „Who cares?”, kurio tikslas – ugdyti socialinę jaunimo sąžinę. „Norėjome, kad projekto dalyviai suvoktų, jog mes kažką gaudami ir patys turime duoti”, – sako centro vadovė.

Įgyvendinant projektą merginos daugiau buvo supažindinamos su pilietinėmis ir moters teisėmis, vyko susitikimai su ekspertais, kurie padėjo apsvarstyti moters vaidmenį visuomenėje, buvo organizuotas tarptautinis susitikimas Madride, kuriame taip pat svarstytas moters vaidmuo visuomenėje. Interaktyvių užsiėmimų metu taip pat dėmesys skirtas lyderystei ir visuomenės atsakomybei.

Stovyklose dalyvauja vis vyresnės merginos

2014 m. Visuomenės kultūrinio ugdymo centras pradėjo bendradarbiauti su kitu JAV lietuvių fondu – Lietuvių katalikų religinė šalpa (LKRŠ), kuris tapo Lyderystės, kalbų ir nuotykių stovyklos rėmėju. „Asmenybės ugdymo, kalbų ir nuotykių stovykla” – tai galimybė moksleivėms patobulinti anglų ir ispanų kalbų įgūdžius, ugdyti savo asmenybę ir lyderiui reikalingas savybes, išbandyti save nuotykių parke, susipažinti su kitų šalių kultūra, turiningai bei įdomiai praleisti laiką”, – taip stovyklą pristato Visuomenės kultūrinio ugdymo centras. Stovyklos metu 2014 m. buvo įgyvendinamos 2 progra-

mos. Pirmoji – kalbų ir nuotykių programa 10–13 m. mergaitėms, kada vyko linksmos ir įdomios ispanų bei anglų kalbų pamokos su vadovėmis iš Suomijos. Taip pat charakterio ugdymo užsiėmimai, sportas, muzika, žaidimai, iškylos, rankdarbių ir teatro būreliai, šokiai, įvairių šalių kultūros vakarai.

Antroji – kalbų ir lyderystės programa – buvo skirta 14–16 m. mergaitėms, kurios metu vyko linksmos ir įdomios ispanų bei anglų kalbos pamokos su vadovėmis iš JAV, lyderystės ugdymo užsiėmimai, savanoriavimas Lėkaičių kaime (Šakių r.), orientacinės varžybos, viktorinos, sportas, muzika, smagios vakaro programos.

Paskutinė 2015 m. stovyklavietėje „Pušynas” (Jadagonių kaimas, Kauno r.) vykusio septynių dienų trukmės Lyderystės, kalbų ir nuotykių stovykla buvo skirta dar vyresnėms 10–17 m. merginoms. Stovyklos metu 59 stovyklautojos mokėsi anglų ir ispanų kalbų, ugdė savo asmenybę ir lyderiui reikalingų savybių, sportavo, dalyvavo įvairiuose meninės raiškos užsiėmimuose: mokėsi vaidinti, šokti, dainuoti ir groti gitara, gamino papuošalus. Išbandė save nuotykių parke, savanoriavo Lėkaičių kaime, dalyvavo smagiame vakaro programose – viktorinose, suknelių kūrime, vaidinimuose ir kt. Stovykloje savanoriavo vadovės iš Suomijos ir Lietuvos.

Susitikimuose su abiturientais Klaipėdoje didelis dėmesys skiriamas savanorystei.

„Mes dar ne visada padedam jaunimui suvokti, kad jis gali būti naudingas kitiems visuomenės nariams. O per tas stovyklas jauni žmonės ir gali to pasimokyti – gali geriau suvokti ir suprasti, kaip padėti kitiems, – aiškina organizatorių vadovė Isabelle Gaullier. – Darbas su jaunimu iš kitų šalių turi vieną tikslą – parodyti, kaip savanoriauja kitų šalių jaunimas, mokytis iš jų ir tą patį daryti pas mus. Tai yra geros pamokos, kai atostogų metu pailsi, o kartu ir mokaisi, iš kitų lyderių gauni naudingų patarimų.”

Naudingi susitikimai su Amerikos lietuviais

„Kaip tik 2015 m. rudenį lankiausi Jungtinėse Amerikos Valstijose ir susitikau su lietuvių organizacijomis, –

prisimena Isabelle. – Tuomet atsirado galimybė susitikti su įvairiomis lietuvių organizacijomis ir joms pristatyti mūsų veiklą. Buvo proga organizaciją „Visuomenės kultūrinio ugdymo centras” pristatyti susitikime su JAV lietuviais, nes jie labai susidomėjo centro veikla, jiems buvo įdomu, ko daugiau galima pasimokyti ir ką pasiekti Visuomenės kultūrinio ugdymo centre. Pasak vadovės Isabelle Gaullier, centras 2016 metais planuoja toliau plėstis, vystyti projektus, su LKRŠ dirbti ir toliau: „Labai smagu lietuviams bendrauti ir bendradarbiauti su JAV lietuviais. Jeigu j aunimas nori atvykti pas mus, visada kviečiame. Labai smagu taip bendrauti. Matome, kad organizacija vystosi ir tobulėja.”

Po renginio Vilniuje.

LIETUVA IR PASAULIS

Parengė Vitalius Zaikauskas

Viltingos žinios lietuviams Britanijoje

Vilnius (Prezidentūros info) – Prezidentė Dalia Grybauskaitė dalyvavo Europos Vadovų Tarybos (EVT) susitikime, kuriame pasiektas susitarimas dėl Jungtinės Karalystės siūlomų Europos Sąjungos (ES) reformų. Tikimasi, kad šiai šaliai rengiantis referendumui dėl narystės ES, susitarimas dėl reformų prisidės prie Jungtinės Karalystės apsisprendimo likti Bendrijos sudėtyje.

Lietuvai pavyko užtikrinti, kad socialinių išmokų ribojimai dirbantiems Jungtinėje Karalystėje bus taikomi tik naujai atvykusiems į šalį ir šiuo metu Jungtinėje Karalystėje gy-

venančių žmonių nepalies. Ribojimai bus taikomi konkrečiam ir baigtiniam laikotarpiui bei palaipsniui mažės. Jie galės būti įvesti tik išskirtiniais atvejais, pateikus pagrįstus įrodymus, kad augantis ES piliečių srautas turi ženklų neigiamą poveikį šalies socialinei sistemai.

Bus stiprinamas ES konkurencingumas, mažinama biurokratinė našta smulkiam ir vidutiniam verslui. EVT pasiektas susitarimas dėl reformų įsigalios tik Jungtinės Karalystės žmonėms priėmus sprendimą likti ES sudėtyje.

Laikrodžius sukiosime dar 5 metus

Vilnius (ELTA) – Seimo Sveikatos reikalų komitetas pradeda vykdyti parlamentinę kontrolę siekdamas išsiaiškinti, kokia buvo Seimo nutarimo dėl vasaros laiko taikymo vykdymo eiga ir kodėl vyriausybė nesikreipė į Europos Komisiją (EK).

Pernai priimtu nutarimu, Seimas vyriausybei siūlė pavesti atitinkamoms valstybės institucijoms skubiai atlikti Direktyvos nuostatų poveikio analizę, atlikti gyventojų apklausą dėl vasaros laiko taikymo. Tačiau vyriausybė į šį Seimo nutarimą neatsižvelgė ir ne tik neatliko laikrodžių sukiojimo poveikio analizės, bet ir nesikreipė į EK. Pastaroji prieš porą dienų, peržiūrėjusi Europos Sąjungos direktyvą, numatančią šalių gyvenimą pagal vasaros ir žiemos laiką, dar penkeriems metams paliko galioti laikrodžio sukiojimą. Toks sprendimas buvo grindžiamas tuo, kad nė viena

valstybė narė nesikreipė į EK su pagedavimu savarankiškai spręsti vasaros laiko taikymą savo teritorijoje.

2012 m. balandį Lietuvoje buvo atliktos apklausos, kurios parodė, kad 51,8 proc. žmonių nepatenkinti laikrodžio sukinėjimu ir vasaros laiko įvedimu. Nors Lietuvoje nėra atliktų išsamių tyrimų apie tai, kaip laiko kaitaliojimas veikia žmogaus organizmą, tačiau dauguma gydytojų teigia, kad įvedus dėl laikrodžio rodyklių sukinėjimo pirmyn atgal daugelis patiria vienokius ar kitokius bioritmo sutrikimus bei negalavimus – padidėja stresas, paūmėja depresija, prireikia net kelių savaičių, kad susitvarkytų pakrikęs miego režimas. Mokslininkai, atlikę tyrimus užsienyje, teigia, kad laikrodžių sukiojimas yra beprasmiš, nepasiekia jokio ekonominio efekto, netgi žalingas žmonių sveikatai.

Kviečia Hollywoodą filmuoti Vilniuje

Vilniaus meras susitiko su Hollywoodo kūrėjais. Diena.lt nuotr.

Vilnius (Savivaldybės info) – Vilniaus meras Remigijus Šimašius priėmė Hollywoodo prodiuserius Steve Shapiro ir Shiram Das. Jų bendra įmonė „Das Films“ norėtų Vilniuje sukurti savo naują filmą. Pagal scenarijų, veiksmas vyktų būtent Vilniuje.

Kadangi didžioji dalis veiksmo rutuliotųsi šiandienos sostinės gatvėse, meras atkreipė dėmesį, jog būtina laiku informuoti gyventojus apie planuojamus eismo pakeitimus bei tokių veiksmo scenų, kaip šaudymai ar lenktynės, filmavimus.

Hollywoodo prodiuseriai liko labai patenkinti vizitu į Vilnių ir gyrė miesto architektūrą, svetingumą, draugiškumą gyventojų ir gardų maistą.

Pagal skelbtą naujienų tinklalapio „Hollywoodreporter.com“ įvertinimą, Lietuva patenka į penketuką Rytų Europos šalių, kuriose geriausia kurti fil-

mus dėl taikomų lengvatų kino kūrėjams.

Pasak „Hollywoodreporter.com“, tokiam aukštam įvertinimui ypač pasitarnavo pernai Vilniuje britų visuomeninio transliuotojo BBC kartu su amerikiečių „The Weinstein Company“ filmuotas šešių serijų televizijos filmas pagal Levo Tolstojaus romaną „Karas ir taika“.

Kaip tik šiomis dienomis JAV kompanijos „Caleidoscope pictures“ užsakymu Vilniuje kuriamas filmas „Batsiuovys“ (ang. „The Cobbler“) pagal Levo Tolstojaus novelę „Kur yra meilė, yra Dievas“. Filme pasakojama XIX a. pabaigoje Rusijoje gyvenančio batsiuovio Martino istorija. Filme įdarbinta jau daugiau kaip 200 žmonių (aktoriai, masuotė, techninis personalas).

B. Obama kovą vyks į Kubą

Washingtonas („Draugo“ info) – JAV prezidentas Barack Obama kovą apsilankys Kuboje. Dar 2014 metų gruodį B. Obama ir jo kolega iš Kubos Raul Castro paskelbė, kad po kelis dešimtmečius trukusio atviro priešiskumo sieks normalizuoti šalių santykius.

Pastarąjį kartą Kuboje 1928-aisiais viešėjo JAV prezidentas Calvin Coolidge – gerokai prieš tai, kai 1959 metais valdžią perėmė revoliucijos vadas Fidel Castro.

Skelbiama, kad B. Obama lankydamasis Lotynų Amerikoje, esą užsuks ir į Kubą. JAV valstybės sekretorius John Kerry komunistineje šalyje lankėsi jau rugpjūtį – čia jis Havanoje atidarė JAV ambasadą,

JAV prezidentas ir Raul Castro, jaunesnysis Fidel Castro brolis, prieš daugiau nei metus pradėjo istorinį priešininkų suartėjimą. Nuo tada įsigaliojo kelionių ir prekybos lengvatos Kubai. Be to, JAV išbraukė Kubą iš terorizmą remiančių valstybių sąrašo.

Liepą abi šalys atnaujino diplomatinius santykius. Tačiau JAV piliečiai ir toliau gali vykti į Kubą tik turėdami specialų leidimą. Grynai turistinės kelionės draudžiamos. Kad padėtis pasikeistų, JAV Kongresas turi atšaukti 1962-aisiais šaliai paskelbtą embargą. Tačiau šimtai tūkstančių kubiečių, emigravę į JAV prie valdžios vairo stojus F. Castro, atmeta dabartinį suartėjimą.

Kolumbijoje plinta Zikos virusas

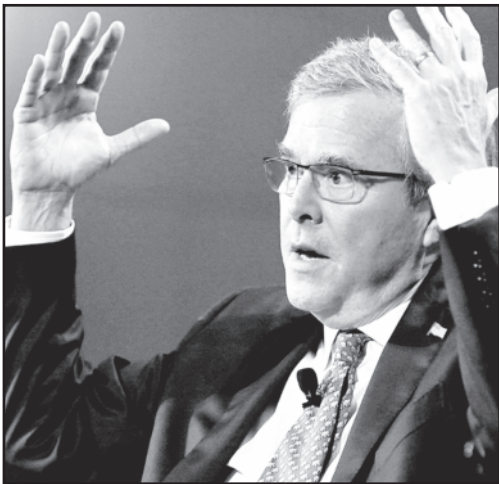
Bogota (Alfa.lt) – Kolumbijoje Zikos virusu užsikrėtę daugiau kaip 37 000 žmonių, 6 300 jų yra nėščios moterys. Tai, palyginti su ankstesniais duomenimis, yra padidėjimas beveik 5 500 atvejų per savaitę.

Uodų pernešamo virusas sėja nerimą. Kolumbija po Brazilijos yra daugiausiai Zikos atvejų užregistravusi šalis. Brazilijoje virusu užsikrėtę 1,5 mln. gyventojų.

J. Bush traukiasi iš rinkimų kovos

Washingtonas (ELTA) – Respublikonas Jeb Bush traukiasi iš kovos dėl JAV prezidento posto. Po akivaizdaus savo pralaimėjimo partijos kandidato rinkimuose South Carolinoje buvęs Floridos gubernatorius pareiškė, kad buvo sunki kova. Tačiau rinkėjai South Carolinoje, New Hampshire ir Iowa jis pasirodė netikėtai silpnai.

J. Bush, kuris yra buvusio JAV prezidento George Bush sūnus ir buvusio prezidento George W. Bush brolis, buvo laikomas Respublikonų partijos favoritu.

Jeb Bush nebetęs rinkimų kovos. „Newyorker“ nuotr.

Paskelbė referendumo dėl narystės ES datą

Londonas (ELTA) – Jungtinės Karalystės ministras pirmininkas David Cameron paskelbė, kad referendumas dėl tolesnės šalies narystės Europos Sąjungoje (ES) vyks birželio 23 d.

Apie tokį sprendimą D. Cameron pranešė po ministrų kabineto susitikimo. Jis sakė ministrus informavęs apie savo ketinimą agituoti už tolesnę narystę reformuotoje ES. Tačiau manoma, kad ministrai šalies gyventojus ragins pasitraukti iš Sąjungos.

Nebandykite eksperimento pakartoti

Pekinas (Faktai.lt) – Kinijos Šandongo provincijos gyventojas insceniavo savo laidotuves, kad sužinotų, kiek žmonių ateis su juo atsisveikti, kai jis mirs, praneša laikraštis „The South China Morning Post“.

66 metų Zhang Deyang išleido 16 tūkstančių juanių (apie 2,5 tūkstančio dolerių) gedulo ceremonijai surengti.

Pasak D. Cameron, per dvi dienas Briuselyje vykusį susitikimą priimtas susitarimas dėl ES reformų Jungtinei Karalystei suteiks ypatingą statusą. Anot jo, pagal vėlyvą vasario 20 d. priimtą susitarimą šalis galės septynis metus taikyti „avarinių stabdžių“ mechanizmą, leisiantį apriboti socialines išmokas.

Susitarimas atverė kelią Jungtinei Karalystei surengti referendumą dėl tolesnės narystės ES.

Vietos kapinėse buvo pastatytas antkapis su jo vardu.

Tuo metu pats „velionis“ iš šalies stebėjo, kaip žmonės meldžiasi prie jo kapo. Jis pakvietė į apeigas 50 giminių, bet iš jų atvyko tik 20. Tačiau į laidotuves atėjo keli šimtai aplinkinių kaimų gyventojų.

SKAUSMO GYDYMAS

DR. RENATA VARIAKOJYTĖ

SKAUSMO GYDYMO SPECIALISTĖ

7600 W. CollegeDrive

Palos Heights, IL 60463

Tel. 708–361–5550

Nugaros, kaklo, galvos, sąnarių bei kitų skausmų gydymas

VIDAUS LIGOS

EDMUNDAS VIŽINAS, M.D., S.C.

VIDAUS LIGŲ GYDYTOJAS

Kalbame lietuviškai

6918 W. Archer Ave. St. 5 ir 6

Chicago, IL 60638

Tel. 773–229–9965

Valandos susitarus

AKIŲ LIGOS

DR. ŽIBUTĖ ZAPARACKAS

DR. PAUL KNEPPER

Akių ligos – chirurgija

150 E. Huron, Suite 1000

Chicago, IL 60611

Valandos susitarus

Tel. 312–337–1285

ARAS ŽLIOBA, M.D.

AKIŲ LIGOS – CHIRURGIJA

219 N. Hammes Avenue

Joliet, IL 60435

Tel. 815–741–3220

DANTŲ GYDYTOJAI

DR. JOVITA KERELIS

DANTŲ GYDYTOJA

9525 S. 79 th Ave., Hickory Hills, IL

Tel. 708–598–8101

EUGENE C. DECKER, DDS, P.C.

DANTŲ GYDYTOJAS

Lietuviams sutvarkys dantis už prieinamą kainą

Susitarimui kalbėti angliškai arba lietuviškai

4647 W 103 St, Oak Lawn, IL

25 E Washington, Ste 1121,

Chicago, IL Tel. 708–422–8260

ATLANTIC ExpressCorp.

SIUNTINIAI Į VISA EUROPOS SĄJUNGA

Ukraina, Baltarusija, Moldova, Rusija

Greičiausi pristatymo terminai

Kiekviena dėžė nemokamai apdrausta \$100

Siūlome automobilių gabenimą į visas pasaulio šalis, automobilių pirkimą iš visų JAV aukcionų, asmens turto perkraustymą

Asmeninės siuntos 708-907-3000

Siuntinių paėmimas iš namų 630-774-2136

Sekite savo siuntas: AtlanticExpressCorp.com/tracking

Centrinio ofiso adresas 8801 S. 78TH AVE, BRIDGEVIEW, IL 60455

Siuntinių Priėmimo Vietos

Atlantic Express Centrinis Ofisas 8801 S. 78th Ave. Bridgeview, IL 60455 Tel: 708-907-3000

Rūta 6551 South Cass Ave Westmont, IL 60559 Tel: 630-964-7882

Florist Queen 1620 Pebblewood Lane Naperville, IL 60563 Tel: 630-741-4445

Eurus Deli 22 W. 535 Butterfield Rd., Glen Ellyn, IL 60137 Tel: 630-469-4290

Biomed 360 Townline Rd. Mundelein, IL 60060 Tel: 847-566-6676

Always with Flowers (Royal Petal Inc.) 1138 B.S. State St., Lemont, IL 60439 Tel: 630-257-0339

Excel Insurance 5150 W. Belmont Ave #4, Chicago, IL 60641 Tel: 773-777-4700

Romanian American Network 6201 W. Howard St. 83 Niles, IL 60714 Tel: 847-897-6710

Granitex 704 N. Larch Ave. Elmhurst, IL 60126 Tel:630-888-1838

Atlantic Express Chicago 2715 W. 71 St. Chicago, IL 60629 Tel: 773-476-2655

Harvest Fresh (Vit. Booth) 100 E. Rand Rd. Arlington Hgts, IL 60004 Tel: 224-625-0331

Real Exteriors 3740 N. 25th Ave. Suite D Schiller Park, IL 60176 Tel: 847-671-1155

Lithuanian Plaza 9921 S. Roberts Rd., Palos Hills, IL 60465 Tel: 708-599-9866

Galos Caves 6501 W. Irving Park Rd. Chicago, IL 60634 Tel: 773-283-7701

Kanigaitėsių Užieiga 6312 S. Harlem Ave, Summit, IL 60501 Tel: 708-594-5622

Biomed 2 4548 N. Harlem Ave. Harwood Heights, IL 60706 Tel: 773-656-2430

Kalyva 338 S. Rohlwing Rd. Palatine, IL 60074 Tel: 847-776-7766

Continental USA 2207 W Chicago Ave, Chicago, IL 60622 Tel: 773-489-9770

Geriausia dovana – Draugas

DRAUGAS jau daug dešimtmečių atspindi ir įamžina lietuviškos šeimos gyvenimą, viltis ir džiaugsmus. Tebūnie jūsų dovana artimiesiems – DRAUGO prenumerata.

Kaina metams (naujiems prenumeratoriams) – 120 dol.

Pusmečiui – 60 dol.

Internetinė (pdf) prenumerata metams – 115 dol.

Internetinė prenumerata 3 mėn. – 30 dol.

www.draugas.org

773-585-9500

Kristina G. Gražienė, gyvenanti Downers Grove, IL, kartu su metinės „Draugo“ prenumeratos mokesčiu atsiuntė 50 dol. Nuoširdžiai dėkojame už suteiktą finansinę paramą.

Regimantas Vedegys, gyvenantis Huntley, IL, pratęsė metinę „Draugo“ prenumeratą ir paaukojo 50 dol. Jūsų parama dar ilgam išsaugos gimtąją kalbą išeivijoje.

A † A

PETRAS AMBUTAS

Mirė 2016 m. vasario 19 d.

Gimė 1923 m. spalio 19 d. Lietuvoje.

Gyveno Orland Park, IL.

Nuliūdę liko: sūnus Kęstutis su žmona Shirley; sūnus Vytas su žmona Cecelia; duktė Ligija Ambutaitė; duktė Audrė Ambutaitė; anūikai Tomas, Paulius, Peter ir Elliot bei kiti giminės Amerikoje ir Lietuvoje.

A. a. Petras buvo vyras a. a. Ligijos Dabulevičiūtės ir tėvas a. a. Algirdo.

Velionis buvo pašarvotas sekmadienį, vasario 21 d. nuo 2 val. p. p. iki 6 val. vakaro Petkus Lemont laidojimo namuose, 12401 S. Archer Ave. (arti Derby Rd.), Lemont, IL. Religinės apeigos įvyko 4:30 val. p. p. Po religinių apeigų laidotuvės privačios.

Nuliūdusi šeima

Laidot. direkt. Donald M. Petkus, tel. 800-994-7600 arba www.petkusfuneralhomes.com

Remkime Draugo fondą

www.draugofondas.org

KELIONĖ Į ALGIRDO LANDSBERGIO KELIONĘ

Nauja knyga apie rašytoją Algirdą Landsbergį

Ją galite nusipirkti „Drauge“

Algirdas Landsbergis (1924–2004) – žymus išeivijos rašytojas, dramaturgas, literatūros kritikas, humanitarinių mokslų profesorius, romano „Kelionė“ ir dramos „Penki stulpai turgaus aikštėje“ autorius.

Šiais metais leidykla „Naujasis lankas“ Kaune išleido knygą apie Algirdą Landsbergį – „Archyvai – Kelionė į Algirdo Landsbergio kelionę“. Knygos autorė – Virginija Babonaitė-Paplauskienė. Knygą galite įsigyti „Draugo“ knygynelyje. Kaina – 20 dol. (Illinois valstijos pridėtinės vertės mokestis – 9.25 proc., persiuntimas paštu – 5 dol.) Teiraukitės tel. 773-585-9500.

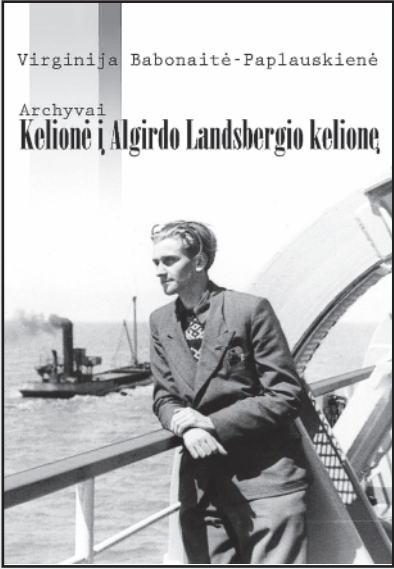
Knyga apžvelgia Algirdo Landsbergio gyvenimą Lietuvoje, Vokietijoje ir Amerikoje ir jo plačiąsąj literatūrinį ir dramaturginį palikimą. Knyga gausiai iliustruota nuotraukomis, laiškų, rankraščių tekstais, Landsbergio dramų pastatymų vaizdais. Daug medžiagos paimta iš Maironio lietuvių literatūros muziejuje saugomo Algirdo Landsbergio archyvinio rinkinio.

Knyga skiriama Algirdo Landsbergio ir jo žmonos atminimui. 2014 metais sukanka 90 metų nuo Algirdo Landsbergio gimimo ir 60 metų nuo jo romano „Kelionė“ išleidimo. Literatūros mylėtojams puiki proga prisiminti svarbų lietuvių išeivijos rašytoją.

Virginija Babonaitė-Paplauskienė

Archyvai

Kelionė į Algirdo Landsbergio kelionę

Angelė Raulinaitis, gyvenanti Burbank, CA, pratęsė metinę „Draugo“ prenumeratą ir paaukojo 50 dol. Jūsų paramos dėka dar ilgai gyvuos lietuviškas spausdintas žodis.

Vidmantas Raišys, gyvenantis Mercer Island, WA, kartu su metinės „Draugo“ prenumeratos mokesčiu atsiuntė 50 dol. Jūsų parama dar ilgam išsaugos gimtąją kalbą išeivijoje.

Roma Žilionis, gyvenanti Baltimore, MD, pratęsė metinę „Draugo“ prenumeratą ir paaukojo 50 dol. Jūsų parama dar ilgam išsaugos gimtąją kalbą išeivijoje.

Romualdas Kašuba, gyvenantis Saint Charles, IL, kartu su metinės „Draugo“ prenumeratos mokesčiu atsiuntė 50 dol. Dėkojame už ne vienerių metų paramą.

PAS MUS IR APLINK MUS

Pranešame skaitytojams, kad šeštadienio, vasario 20 d., laida buvo išskirstyta tik pirmadienį, nes penktadienį pašte buvo potvynis ir klientai nebuvo aptarnaujami. Apgailestaujame, kad laikraštis pasieks pavėluotai.

Redakcija

■ **Vasario 28 d., sekmadienį, 1 val. p. p.** Čikagos Jaunimo centro koplyčioje kun. Jaunius Kelpšas atnašaus šv. Mišias. Šv. Mi-

šios šioje koplyčioje vyks kartą per mėnesį – planuojama paskutinį mėnesio sekmadienį. Jeigu būtų pakeitimų, apie juos iš anksto bus paskelbta laikraštyje. Galima užprašyti šv. Mišias už mirusius artimuosius. Maloniai kviečiame lietuvių visuomenę gausiai dalyvauti šv. Mišiose ir pratęsti šios koplyčios gyvavimą. Po šv. Mišių – vaišės Centro kavinėje.

Atitaisymas

Vasario 20 d., šeštadienio, numeryje, skelbėme straipsnį Smūgis Lietuvos diplomatijai 1940 metų vasarą, paimtą iš Voruta.lt. Tai „Vorutos“ redaktoriaus Juozo Vercinkevičiaus pasikalbėjimas su istoriku Juozu Skiriumi, o ne su ministru Juozu Urbšiu, kaip buvo nurodyta. Atsiprašome gerb. J. Skiriaus ir skaitytojų už nesusipratimą, bet suklaidino šaltinis, kuriame nebuvo nurodyta istoriko pavardė.

Ateik, rašyk, išsaugok!

Vasario 27 d. vyks devintasis Nacionalinio diktanto konkursas, kuriame dalyvauti kviečiami visi Lietuvos gyventojai bei po pasaulį išsibarsčiusi lietuvių bendruomenė. Dėl raštingiausiojo vardo bus varžomasi keliuose kategorijose – raštingiausio moksleivio, suaugusiojo ir užsienio lietuvių.

LR generalinis konsulas Čikagoje kartu su Maironio lituanistine mokykla kviečia 2016 m. Nacionalinį diktantą rašyti vasario 27 d., 3 valandą naktį iš penktadienio į šeštadienį Maironio lituanistinėje mokykloje, Pasaulio lietuvių centre (14911 127th Street, Lemont) arba LR generaliniame konsulate Čikagoje (455 N Cityfront Plaza Dr., Suite 800, Chicago). Norintys šiek tiek ilgiau pamiegoti turės galimybę savo lietuvių kalbos žinias išbandyti Gedimino lituanistinėje mokykloje (126 N. Lake St, Mundelein, IL 60060) tą pačią dieną, šeštadienį, vasario 27 d., 7 valandą ryte.

Visus norinčius dalyvauti konkurse kviečiame registruotis iki vasario 24 d.

skambinant konsulato Čikagoje telefonu 312-994-8260

arba rašant elektroniniu paštu egle.lauzonyte@urm.lt.

Daugiau informacijos apie konkursą galite rasti www.diktantas.lt.

LR generalinio konsulato Čikagoje info

CELEBRATE LITHUANIAN INDEPENDENCE

Sunday, March 13, 2016
Navy Pier • 12pm - 4pm

Music • Dance • Colorful Costumes • Local Artists • Food
Come be digitally superimposed in a Lithuanian National Costume!

Chicago is famous for its ethnic neighborhoods - and Navy Pier is proud to honor the city's Lithuanian community with this free cultural celebration for all ages.

NEIGHBORHOODS OF THE WORLD
at Navy Pier

presented by **ComEd**

Sundays, February 21 - April 17
Navy Pier's Crystal Gardens
600 E. Grand Avenue

In partnership with the Consulate General of the Republic of Lithuania in Chicago

ComEd

PEOPLES GAS

BUILDING EXCITEMENT

navypier.com

Vasario 16 – Los Angeles, CA

Iš k.: Webster B. Lowe, Jr., Rūta Kilmonytė-Lee, LR garbės konsulė Santa Monica, CA Daila Čekanauskaitė-Navarrette ir Rūta Šepetys. D. Navarrette asmeninio albumo nuotr.

Vasario 16-osios rytas Los Angeles prasidėjo įsimintinai. Švenčiame 98-ąją Lietuvos Valstybės atkūrimo dieną kartu su legendine lietuvių kilmės aktore Rūta Kilmonyte-Lee ir bestselerių autore Rūta Šepetys, kuri atvyko pristatyti savo naujausią knygą „Salt to the Sea“ („Druska jūrai“).

THE APOLLO CHORUS OF CHICAGO

presents

Mendelssohn's ELIJAH

Saturday, March 12, 2016 at 7:30 pm

Rockefeller Chapel, University of Chicago

Stephen Alltop *Music Director and Conductor*

David Bachmann *Associate Conductor and Accompanist*

SOLOISTS:

Michelle Areyzaga, *soprano*

Kelsey Park, *mezzo-soprano*

Patrick Muehleise, *tenor*

Gerard Sundberg, *baritone*

Order tickets today!

Tickets available through Apollo at
312-427-5620 or www.apollochorus.org

Tickets: \$30; student tickets \$10; group of 10 or more \$25

The Elizabeth F.
Cheney Foundation

Užsakykite „Draugą“ arba „Draugas News“ ir gaukite dovaną – du bilietus į vieną iš Čikagos teatrų.

Daugiau informacijos suteiks „Draugo“ atstovė ryšiams su visuomene

Audronė Kižytė tel. 630-805-1404.